

KEND KRISTUS

DISCIPELSKAB MÅLRETTET 16-18 ÅR

TROY FITZGERALD

UNGE

KEND KRISTUS

TROY FITZGERALD

UNGE 16-18 ÅR

Originaltitel: ChristWise
© 2013 Dansk Bogforlag

Grafisk bearbejdning: [] **MEDIECENTER**
Sat med: ITC Century og Magnesium

Oversat fra engelsk af: Kenneth Mollerup Birch
Korrektur: Lars Dorland
Grafisk korrektur: Richard Lindquist Capion

Tryk: Toptryk Grafisk

Med mindre andet er angivet, er alle bibelcitater fra *Bibelen på hverdagsdansk*,
3. udgave (Scandinavia, 2006).

978 87 7532 563 4

INDHOLD

Guds ord	9
Treenigheden.....	14
Den store strid.....	21
Frelsens erfaring.....	28
Dåben	33
Skabelsen.....	38
Guds lov	43
Sabbatten.....	48
Kristi liv, død & opstandelse.....	54
Herrens nadver.....	60
Åndelige gaver & tjenester	65
Menigheden	70
Døden & opstandelsen	75
Kristi genkomst.....	81
De tusind år & syndens endeligt	86
Den nye jord	90
Kristen forvaltning.....	94
Kristen adfærd	98
Ægteskab & familie	102
Kristi tjeneste i den himmelske helligdom	107
Kirken & dens mission	114
”Hvad er der i kassen?“	118

FORORD

Hvis dette hæfte tilhører dig, har du muligvis taget en beslutning om dåb, eller måske overvejer du det. Tillykke! Der er flere sandheder omkring dåb og dåbsforberedelse som er vigtige at forstå. Først og fremmest skal du vide, at selvom du måske har flere personer i dit liv, som er stolte af dig, fordi du begiver dig ud på denne rejse, så er ingen mere henrykt over din beslutning for at følge Jesus end din himmelske Far. Dåben repræsenterer disse vidunderlige elementer:

1. Den udtrykker et ønske om at blive født på ny (Johannes 3,1-6; Johannes 1,10-12)
2. Det er en bekendelse og bøn om tilgivelse fra synd (Apostlenes Gerninger 2,38; Markus 1,5-9)
3. Gennem den erklærer Faren, at vi retmæssigt tilhører ham (Markus 1,10-12)
4. Den symboliserer døden fra det gamle jeg og omfavner det nye liv (Romerbrevet 6,1-6)
5. Vi bliver en del af en menighedsfamilie (1 Korintherbrev 12,13)
6. Hele himlen jubler (Lukas 15,7)

Omvendelse og dåb. Omvendelse betyder at "ændre mening eller at begynde at gå i en anden retning." Personer, der ønsker at blive døbt, har som regel erfaret et dybfølt ønske om at overgive deres liv til Kristus og leve fuldt ud for ham. Mens du vokser i Guds nåde er det mit oprigtige håb at du vil lære de dyrebare sandheder i Guds Ord at kende, og leve i sikkerhed og med glæde sammen med frelseren.

Kend Kristus er en rejse gennem Syvende Dags Adventistkirkens læresætninger, som de bliver udtrykt i Jesu liv. Det er vores tro, at Kristus er kilden og centret for Guds Ord. Vores trospunkter beskriver de mange måder hvor på Guds karakter og hans kærlighed overvinder verdens synd. Studierne hviler på flere byggesten.

1. Kristus ønsker at vi kender ham personligt, ikke blot fakta fra Bibelen. At vide hvilken dag sabbatten er, eller hvad der sker med et menneskes krop, når de dør er vigtigt, men kun når det hænger sammen med personen Jesus. Adventisttro involverer en dyb, lydig kendskab og vandring med Jesus.

2. Unge kan aktivt studere, eksperimentere og leve på måder, hvor de bliver eksempler for andre troende. Eftersom vi bedst lærer ved praktisk erfaring, har vi designet studierne så du kan lære sammen med en makker, såvel som erfare det kristne liv som enkeltperson.
3. Andre mennesker er vigtige for denne læringsproces. Kend Kristus metoden søger at integrere unge med dem, der kan tjene ikke blot som undervisere, men som mentorer – venner som slutter sig til discipelskabsrejsen sammen med dig. Erfaringerne og idéerne, som andre i menigheden har, er også væsentlige redskaber for at lære.

Kend Kristus vil engagere dit hjerte og sind på forskellige måder:

Åbne spørgsmål: Det indeholder spørgsmål der får os til at tænke. Spørgsmål, der tilskynder os til at svare mere end bare ja eller nej. De opfordrer os til at tage standpunkt, at fortælle en historie eller at tage en beslutning. Et åbent spørgsmål fostrer god tækning.

Åbningshistorie: Studierne indeholder en kort historie eller illustration, der åbner for emnet ved at komme ind til sagens kerne. Sådanne historier kan få os til at grine, græde eller endda gøre os vrede. Åbningshistorien lancerer studiet for dig, så du kan have en eftertænksom tilgang til Ordet.

Kristi Liv: Et afsnit fra Jesu undervisning eller en historie fra hans liv skaber det perfekte bagtæppe for læresætningerne i adventisttroen. Målet med studierne er at opdage hvordan han prøvede at vise Guds store plan for menneskeheden.

Det tror vi: Et trospunkt med udgangspunkt i Guds Ord. Det forsøger at gøre din forståelse dybere og give dig en større kendskab til Bibelen ved at opmuntre dig til at markere i din Bibel og gøre dig i stand til at blive et vidne for en anden.

Bed en bøn: At bede til Gud er ligesom at trække vejret. Studierne vil forberede dig til at bevæge dig væk fra klichéerne og gøre dig i stand til at bede til Gud med kraft og oprigtighed. Du vil lære at bede om ting, som du aldrig har talt med Gud om før.

Mere end ord: Tag tid til at lytte til folks historier. De vil dele deres indsigt og idéer, når du stiller dem med spørgsmål, som vil hjælpe med at komme ind til sagens kerne.

I spejlet: At se ind i vores hjerter og sind i ærlighed er en god måde at vokse op i Kristus. At reflektere over, hvordan du har lært og hvad du tror gør dig moralsk og åndelig stærk.

Nogle få tips, før du begynder din rejse:

- Kommuniker tydeligt med din makker, hvornår I mødes, afstem forventninger og de ting, som I hver især skal have med.
- Gør studiet til en prioritet for dig. Nogle gange bliver du måske fristet til at sove eller se fjernsyn i stedet for at udføre nogle af opgaverne i hæftet. Hvis du falder bagud, så gem det til senere. Det er bedre at gøre lidt og gøre det grundigt end at skynde dig igennem hele studiet uden at lade det synke ind i tanke og sind.
- Tænk over hvordan du måske kan blive en leder/lærer eller en mentor for en anden i fremtiden.

GUDS ORD

ÅBNE SPØRGSMÅL

Har du nogensinde skullet sende en besked til en anden, hvor det ikke er lykkedes pga. en kommunikationsfejl? Hvordan følte det? Del historien.

Forestil dig, at du har et barn på 12 år. Du har kun to minutter til at fortælle ham eller hende oplysninger, som vil være til stor hjælp for barnets fremtidige overlevelse og lykke i tilværelsen. Hvad ville du sige? (Skriv dit råd ned.)

ÅBNINGSHISTORIE

Jeg er ikke specielt sensationslysten, når jeg taler med unge mennesker. Men på et tidspunkt kunne jeg ikke stå for fristelsen til at være lidt anderledes. Da jeg begyndte min prædiken, sagde jeg: ”Nok om det – det her jo langt ude! Hvorfor er vi her overhovedet? Hvad har denne her bog at sige, der er relevant for os?” Jeg begyndte at rive tilfældige sider ud af min bibel, krølle dem sammen og smide dem på gulvet. Jeg var til og med fræk nok til at trampe respektløst på nogle sammenkrøllede sider under mine fødder.

Du kan nok tro, jeg fik deres opmærksomhed! Det gik et sug igennem kirken som skud på en slagmark. Elever stirrede skrækslagent på mig, forundrede over min uærbødige behandling af den hellige skrift. Ældre voksne bag i lokalet begyndte at mumle om, hvordan de skulle få mig væk, før jeg gjorde mere skade på de uskyldige unge.

”Slap af,“ sagde jeg endelig. ”Enhver, der kender mig, ved, at jeg aldrig ville rive en bibel i stykker. Jeg tog bare en billig knaldroman og lagde et bibelomslag udenom.“ (Jeg har ikke noget problem med at rive romantiske bøger i stykker.) Spændingen lettede lidt, men før jeg havde mistet deres opmærksomhed, stillede jeg den stadig lamslåede forsamling et spørgsmål: ”Hvad er værst – at åbenlyst skamfere Guds ord, eller at stilfærdigt ignorere det, dag efter dag?”

Det er en chokerende tilgang til Bibelen, men tænk over de ord, Johannes skrev for mange år siden. Bibelens forfattere valgte Bibelens udsagn og historier, fordi de kommunikerer, hvad der er væsentligt at vide om Gud.

KRISTI LIV

Johannes 20,24-31

”En af disciplene ved navn Thomas, også kaldet ‘Tvillingen’, var ikke til stede, da Jesus viste sig for dem. De andre disciple fortalte ham bagefter: ‘Vi har set Herren!’ Men han svarede: ‘Det tror jeg ikke på! Kun hvis jeg med mine egne øjne får naglemærkerne i hans hænder at se og stikker fingeren i dem, og hvis jeg stikker hånden i hans side, vil jeg tro på det!’ Den følgende søndag var disciplene samlet igen, og nu var Thomas sammen med de andre. Dørene var låst, men pludselig stod Jesus midt iblandt dem og sagde: ‘Fred være med jer!’ Så vendte han sig til Thomas: ‘Kom her med din finger,’ sagde han. ‘Se, her er mine hænder. Kom med din hånd og føl på min side. Tro i stedet for at tvivle!’ ‘Min Herre og min Gud!’ udbrød Thomas. ‘Nu tror du, fordi du har set mig,’ sagde Jesus. ”Velsignede er de, som ikke har set og alligevel tror.’ Jesus gjorde mange flere tegn for øjnene af sine disciple end dem, der er nedskrevet i bogen her. Men jeg har skrevet dette, for at I skal tro på, at Jesus er Messias, Guds Søn, og gennem jeres tro få del i det evige liv.“

DET TROR VI

Guds ord

”Den hellige Skrift ... er Guds skrevne ord. Det er givet ved guddommelig inspiration gennem hellige Guds mænd, der talte og skrev, drevet af Helligånden.“¹ Alt, hvad vi behøver til frelse, kan findes i Bibelen. Bibelen handler i virkeligheden om, at Gud viser os, hvem han er, og hvem vi er i forhold til ham. Den afslører en pålideligt billede af Gud og bliver en autoritativ rettesnor for mennesker, der følger ham.

Læs de følgende vers og omskriv dem kort med dine egne ord. Brug ikke de samme ord eller vendinger som tekst – vær kreativ!

- a. 2 Petersbrev 1,20-21

¹ *Sådan tror vi*, side 41

- b.** 2 Timotheus 3,16-17
- c.** Hebræerbrevet 1,1-2
- d.** Hebræerbrevet 4,12
- e.** Johannesevangeliet 5,39
- f.** Salme 119,105
- g.** Ordsprogenes Bog 30,5-6
- h.** 1 Thessalonikerbrev 2,13
- i.** Jakob 1,22-25

Hvilke vers ovenfor taler særligt til dig om Guds ord i dit liv? Hvorfor?

JEG TROR

Skriv, hvad du tror om Bibelen, baseret på dine studier indtil nu:

BED EN BØN

”Dit ord er en lygte for min fod, et lys på vejen foran mig“ (Salme 119,105).

Skriv en bøn til Gud om en del af dit liv, hvor du virkelig har brug for indsigt og vejledning fra hans ord.

MERE END ORD

Lav et *interview* med en, du kender, om hans eller hendes erfaring med at stole på Guds ord.

Her er nogle spørgsmål, du kan stille dem:

- 1.** Hvornår i dit liv kom du til at stole på Bibelen som Guds ord til dig?
- 2.** Hvornår har Bibelen virkelig været en kilde til styrke for dig? Har der været tider, hvor du tvivlede på Guds ord?

3. Hvis du ville hjælpe en ven til at lære Gud at kende, men kun kunne fortælle én historie fra Bibelen, hvilken ville du så vælge? Hvorfor?

JORD-TEST

Hvilken jord minder dit liv mest om (Matthæus 13,3-8.18-23)? Hvordan kan du gøre dit hjertes jord mere responsivt over for Guds ord i dit liv?

I SPEJLET

- Hvis Gud kun har to minutter til at få en besked igennem til dig på papir, så skriv hvad du tror, han ville sige til dig – og husk på, hvad du ved om hans ords formål, person og kraft.

STUDIE

2

TREENIG- HEDEN

ÅBNE SPØRGSMÅL

Hvilket medlem af Treenigheden (Fader, Søn, Helligånd) kan du bedst relatere til? Hvorfor?

Hvordan tror du, din bedste ven ville beskrive dig? Hvor godt tror du, de kender dig? Marker på skalaen nedenfor, hvor godt du tror, den person, der kender dig bedst, virkelig forstår dig.

1 – Kender den rigtige dig meget lidt

5 – Kender dig helt igennem

1	2	3	4	5
Kender dig meget lidt			Kender dig fuldstændig	

Hvad ville du synes om at være Moses og få dette svar fra Gud?

”Men,’ indvendte Moses, ‘hvis jeg nu går til Israels folk og fortæller dem, at deres forfædres Gud har sendt mig, vil de med det samme spørge: Hvad hedder den Gud? Hvad skal jeg så sige til dem?’ ‘Jeg er den, som altid er!’ svarede Gud. ‘Du skal fortælle dem, at ‘jeg er’ har sendt dig til dem” (2 Mosebog 3,13-14).

”Jeg er.“ Hvad er det for et svar? Hvorfor skal det være så hemmeligt? *Kan du ikke bare give mig en fin og klar definition på, hvem du er, og hvad jeg skal kalde dig, og så er det hele i orden,* tænker du måske ved dig selv. Men Gud afslører ikke kun, hvad vi *har brug for* at vide, men også, hvad vi kan vide. Hvorfor det hemmelighedskræmmeri? Det er ikke, fordi Gud gemmer sig. Han bruger enhver tænkelig mulighed til at vise os sin karakter. Når vi kigger på, hvem Gud er, er det vigtigt at bemærke to ting: 1. Gud har afsløret sig selv tydeligt nok til, at vi kan elske og tjene ham. 2. Guds ønske er at afsløre mere af sig selv for os personligt hver dag.

ÅBNINGSHISTORIE

Vi var en gruppe, der var rejst til Afrika for at holde møder og give gratis lægehjælp. På et tidspunkt bad Jaci en bemærkelsesværdig bøn. Hun var udmattet af hele tiden at blive stresset fysisk og mentalt, og hun bad: ”Gud, jeg føler ikke, at jeg har noget at give i dag. Fader, lån mig dit hjerte i dag, og så vil jeg give det væk.“

Jaci er ikke en person, der påstår at vide alt om Gud, men hun vidste nok om ham til at vide, at her havde hun brug for ham. Måske vidste hun bare, at Gud var den store ”jeg er“ – og at det var nok. Resten af den dag var hendes tjeneste for andre vigtigere end hendes egen bekvemmelighed, vigtigere end hendes indre behov og modstridende følelser. Hvis du spurgte hende, ville hun ikke sige, at hun vidste alt om Gud, eller at hun altid var tæt på ham. Men hun vidste nok om Gud til at vide, hvordan han er: uselvisk, medfølelse og knust over synet at mennesker i nød. Listen over hans karaktertræk kunne blive ved. Hvorfor? Fordi Gud stadig afslører, hvem han er, over for os. Men i det øjeblik kan omsorg og uselvisk tjeneste være måden at leve på. Jaci har aldrig været den samme efter den oplevelse.

Treenigheden er et ord, der beskriver Gud – Faderen, Sønnen og Helligånden. Ligesom os har Gud personlighed. Han har karakter. Men det eneste, vi kan vide om ham, er, hvad han afslører for os. Problemet med at forstå Treenigheden kommer, når vi prøver fuldstændigt at definere eller forklare Guds natur, personlighed og person. I stedet for at ”regne den ud,“ så prøv at lade Gud selv vise dig, hvem han er, gennem sit ord. Lad ham vise dig sit hjerte. Du vil blive forvirret, hvis du fokuserer på Treenighedens ”hvad“, men du vil opleve, at du bliver et andet menneske, når du ser Treenighedens ”hvem“.

Fokuser i afsnittet Kristi liv på navnene Fader, Søn og Helligånd. Vi har det med at relatere mest til Jesus, på grund af hans menneskelighed. Når vi bliver forældre kan vi til en vis grad identificere os med Faderen – men Ånden? Mange tror, at Helligånden er en kraft eller overjordisk bevidsthed. Kristus afslører Helligåndens hemmelighed, når han nævner, at ”jeg er altid hos jer.“ Når du når til listen med skriftsteder om Helligånden, kan det faktisk være svært at holde styr på, om Jesus referer til Ånden eller til sig selv.

KRISTI LIV

Matthæus 28,18-20

”Gud har givet mig al magt i Himlen og på jorden,” sagde Jesus. ‘Gå derfor ud og gør mennesker fra alle folkeslag til mine disciple. Døb dem til at tilhøre Faderen og Sønnen og Helligånden, og lær dem at adlyde alt, hvad jeg har befaleet jer. Og husk: jeg er altid hos jer lige til denne verdens ophører.”

DET TROR VI

Treenigheden

”Der er én Gud: Fader, Søn og Helligånd, en enhed af tre evige personer. Gud er udødelig, almægtig, alvidende, over alle og allestedsnærværende. Han er uendelig, mennesket kan ikke fatte ham, og alligevel er Gud kendt gennem den åbenbaring, han har givet af sig selv. Han er for evigt værdig til al skabningens tilbedelse, ophøjelse og tjeneste.”²

Læs de følgende vers og omskriv dem kort med dine egne ord. Tænk over, hvad de siger om, hvem Gud er, og hvad vi kan vide om ham.

Treenigheden

- a. 5 Mosebog 6,4
- b. Matthæus 28,19-20
- c. 2 Korintherbrev 13,13

² *Sådan tror vi*, side 14

Faderen

”Gud, den evige Fader, er skaber, opretholder og overhoved for al skabningen. Gud er retfærdig og hellig, barmhjertig og nådig, sen til vrede og rig på urokkelig kærlighed og trofasthed. De egenskaber og den magt, som kommer til syne hos Sønnen og Helligånden, er også åbenbaringer af Faderen.“³

Læs de følgende vers og omskriv kort deres betydning med dine egne ord. Hvordan beskriver Guds ord Faderen?

- a. 1 Mosebog 1,1
- b. Johannes 3,16
- c. Johannes 14,8-11

Nu, hvor du har læst og markeret disse vers i din bibel, hvilke tre karaktertræk ved Faderen ville du sige betyder mest for dig lige nu? Hvilke passager beskriver disse egenskaber?

Sønnen

”Gud, den evige Søn, blev mennesker lig i Jesus Kristus. Ved Sønnen blev alle ting skabt, Guds karakter åbenbaret, menneskenes frelse virkeliggjort, og ved ham skal verden dømmes. Som sand Gud fra evighed blev Sønnen også sandt menneske, mennesket Jesus Kristus. Guds Søn blev undfanget ved Helligånden og født af jomfru Maria. Jesus levede og blev som menneske fristet, men han var til fuldkommenhed et eksempel på Guds retfærdighed og kærlighed. Ved sine undergerninger åbenbarede han Guds kraft og var i sig selv et vidne om, at han var Guds lovede Messias. Han led og døde frivilligt på korset for vores synder og i vort sted, blev oprejst fra de døde og opførte til Himmelen for at tjene i den himmelske helligdom til bedste for os. Han vil komme igen i herlighed for endeligt at udfri sit folk og genoprette alle ting.“⁴

- a. Johannes 1,1-3.14
- b. Lukas 1,35
- c. Kolossenserbrevet 1,13-20
- d. Johannes 10,30

³ *Ibid.*, side 24

⁴ *Ibid.*, side 32

Nu, hvor du har læst og markeret disse vers i din bibel, hvilke tre karaktertræk ved Sønnen ville du sige betyder mest for dig lige nu? Hvilke passager beskriver disse egenskaber?

Helligånden

”Gud, den evige Ånd, var virksom sammen med Faderen og Sønnen i skabelsen, inkarnationen og genløsningen. Helligånden inspirerede Den hellige Skrifs skribenter. Ånden fyldte Kristi liv med kraft. Han drager og overbeviser mennesker, og de, der er lydøre og tager imod, fornyer og forvandler han efter Guds billede. Sendt af Faderen og Sønnen for altid at være hos Guds børn skænker han menigheden åndelige gaver, giver den kraft til at vidne om Kristus og leder den til hele sandheden, som den er åbenbaret i Den hellige Skrift.”⁵

- a. 1 Mosebog 1,1-2
- b. Johannes 14,16-18.26
- c. ApG 1,8
- d. Efeserbrevet 4,11-12

Nu, hvor du har læst og markeret disse vers i din bibel, hvilke tre karaktertræk ved Helligånden ville du sige betyder mest for dig lige nu? Noter, hvilke passager der beskriver disse egenskaber. Tænk over, hvordan du ville beskrive Helligånden til et barn. Hvilke illustrationer eller sammenligninger ville du bruge?

BED EN BØN

Skriv en bøn til hver person i Treenigheden, baseret på hvad du ved om dem. Bed Gud om i denne uge at afsløre sig mere for dig.

⁵ *Ibid.*, side 52

MERE END ORD

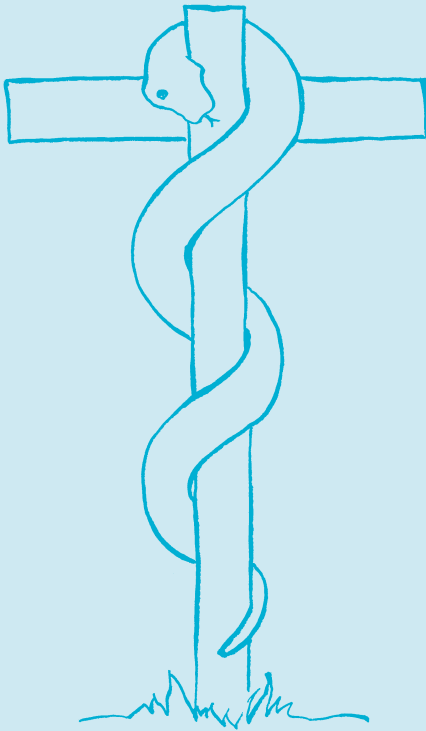
Interview: Lav et kort interview med nogen, du ved har tænkt over og studeret Treenigheden. Spørg dem:

Hvordan beskriver du de forskellige medlemmer i Treenigheden? Hvordan kan man ellers forklare deres forhold til hinanden? Hvorfor tror du, at Bibelen beskriver Gud på disse tre måder?

I SPEJLET

- Tænk kort over, hvad du har lært i denne uge om Treenigheden, som du ikke har forstået tidligere.
- Hvad vil du gerne sige til Gud i dag om, hvem du tror han er?

DEN STORE STRID

ÅBNE SPØRGSMÅL

Ville folk beskrive dig som en person med en stærk vilje, eller er du mere afslappet og nede på jorden? Hvad tror du er styrker og svagheder ved begge personlighedstyper?

- 1 – Jeg er hver dag opmærksom på kampen mellem godt og ondt.
- 5 – Jeg tænker sjældent over den overnaturlige kamp, der finder sted.

1	2	3	4	5
Opmærksom		Tænker sjældent over det		

ÅBNINGSHISTORIE

Min søn kiggede sig over skulderen for at se børnene, der løb skrigende rundt efter hinanden på legepladsen. Han kom hen for at afgive rapport om det slag, der udkæmpede sig mellem de to grupper på pladsen. ”Pigerne er ude efter os,” spruttede min søn stolt, ”og jeg er en af de onde!” Så ventede han for at se min reaktion på, at han havde beskrevet sig selv som en skidt fyr.

Jeg smilede. ”Efter dem!” Han var allerede på vej tilbage til krigen. Med det samme kom tre piger og satte ham i ”fængsel.” Men det havde han tilsyneladende ikke noget imod, hvilket jeg ikke bebrejdede ham. Det var en leg. Det var en del af legen at være ”ond“. Det er kun en leg, ikke? Pæne piger og skidte fyre?

Min søn ville altid gerne være en af de onde. Og for at være helt ærlig, så bekymrer det mig lidt. Hvorfor? Fordi onde mennesker er ... onde. Det virkelige liv er ikke en legeplads. Når vi går igennem vores daglige rutiner, er der en åben krig i gang omkring os, med rigtige mennesker og rigtige tab. I virkeligheden er det ikke lige så let som at ryste sandet fra legepladsen af sig og tage hjem og få en syltetøjsmad og et glas saftevand. Den allerfarligste holdning at have i en krig er måske den vildledte tanke om, at der ikke er nogen krig, ingen fare og ingen sider at vælge mellem.

Da Jesus blev født, trådte han ind i en krigszone. Men hans besøg i ødemarken for at forberede sig på sin mission er et særligt tidspunkt, hvor krigen mellem Kristus og Satan intensiveres. Se på den store strid mellem

Kristus og Satan i ørkenen og tænk over, hvad denne krig handler om, når du ser de to hæere støde sammen.

KRISTI LIV

Lukas 4,1-13

Jesus gik videre fra Jordanfloden, efter at han var blevet fyldt med Helligånden, og han blev ført rundt i Judæas ødemark under Åndens ledelse. I 40 dage blev han fristet af Djævelen. I hele den tid spiste han intet, og han var efterhånden meget sulten. Da sagde Djævelen til ham: 'Hvis du virkelig er Guds Søn, hvorfor siger du så ikke til den sten dér, at den skal blive til brød?' Jesus svarede: 'Der står skrevet: 'Et menneske lever ikke af brød alene!'' Derefter tog Djævelen ham med et andet sted hen, og i et glimt viste han Jesus alle verdens lande. Så sagde han: 'Jeg vil give dig magt over al den herlighed, du ser. Den tilhører mig, og jeg giver den til hvem, jeg vil. Hvis bare du vil falde på knæ og tilbede mig, vil jeg overgive det alt sammen til dig.' Jesus svarede: 'Der står skrevet: 'Det er Herren, din Gud, du skal tilbede, og ham alene du skal tjene.''' Så tog Djævelen ham med ind til Jerusalem og op på det højeste hjørne af tempelmuren. 'Hvis du virkelig er Guds Søn,' sagde han, 'så kast dig ud herfra! Der står jo skrevet: 'Han befaler sine engle at passe på dig. De skal bære dig på hænder, så du ikke støder din fod på nogen sten.''' Jesus svarede: 'Der er sagt: 'Du må ikke provokere Herren, din Gud.''' Da Djævelen var færdig med at friste Jesus, forlod han ham for en tid."

Markus 8,27-33

"Jesus og disciplene forlod nu Galilæa og satte kursen mod landsbyerne omkring Cæsarea Filippi. Undervejs spurgte han dem: 'Hvem siger folk, at jeg er?' 'Nogle mener, at du er Johannes Døber, der er kommet tilbage fra de døde,' svarede de. 'Andre siger, du er Elias eller en anden af de gamle profeter, der er genopstået.' 'Og hvad siger I? Hvem tror I, at jeg er?' Peter svarede: 'Du er Messias, den frelser, vi har ventet på!' Jesus advarede dem dog imod at fortælle det til nogen. Derefter gav

Jesus sig til at fortælle dem om de lidelser, der ventede ham. 'De vil forkaste mig alle sammen,' sagde han, 'både ypperstepræsterne, de skriftlærde og de øvrige ledere. Til sidst dræber de mig – men på den tredje dag står jeg op fra de døde.' Jesus talte frit ud om det, men Peter trak ham til side og prøvede at tale ham fra det. Men Jesus vendte ryggen til Peter og irettesatte ham: 'Gå væk fra mig, Satan! Du forstår jo ikke, hvad der er Guds vilje, men ser det kun fra et menneskeligt synspunkt.'"

Markus 14,32-38

"De kom nu til et sted, der hedder Getsemane. 'Sæt jer her, mens jeg går hen og beder,' sagde Jesus. Dog tog han Peter, Jakob og Johannes med sig lidt længere frem. Hans ansigt afspejlede smerte og uro. 'Jeg er dødsens angst,' udbrød han. 'Bliv her og hold jer vågne, mens jeg beder.' Han gik lidt længere frem, faldt på knæ med ansigtet mod jorden og bad om – hvis det var muligt – at blive fri for det frygtelige, der ventede ham. 'Far,' bad han, 'alt er muligt for dig. Kan du ikke tage det her lidelsens bæger fra mig? Dog ikke som jeg vil, men som du vil.' Så gik han tilbage til de tre disciple og så, at de var faldet i søvn. 'Simon, sover du?' sagde han. 'Kunne du ikke holde dig vågen bare én time for min skyld? Viljen er god nok, men i egen kraft kan I ikke. Hvis I ikke skal bukke under for fristelsen, må I være vågne og bede.'"

Matthæus 27,39-43

"Folk, der kom forbi, rystede på hovedet og hånede ham: 'Det var dig, der ville rive templet ned og bygge det op igen inden tre dage. Frels nu dig selv, hvis du er Guds Søn! Kom ned fra korset!' Også ypperstepræsterne, de skriftlærde og de øvrige ledere hånede Jesus: 'Den er god med ham!' sagde de. 'Andre har han 'frelst', men sig selv kan han ikke frelse! Og han skulle være Israels konge? Så burde han tage og stige ned fra korset, så skal vi nok tro på ham! Han siger, at han stoler på Gud, og at han er Guds Søn. Så burde Gud også komme og redde ham!'"

Del dette studium op mellem dig og din makker. I skal tage en historie hver og stille de følgende spørgsmål:

1. Sæt ring om eller streg under dét vers, du tror er nøglen til at forstå historien.
2. Beskriv den kamp, der finder sted i historien.

3. Hvordan er fjenden i kamp med Jesus? Hvad prøver Satan at opnå?
4. Hvordan reagerer Jesus, og hvorfor tror du han gør det på denne måde?
5. Hvordan beskriver disse historier den store strid? Hvad handler den store strid om ifølge disse historier? (Begræns dit svar til én sætning.)

Del jeres svar med hinanden og svar så på disse spørgsmål sammen:

1. Hvilken fristelse bliver Satan ved med at udsætte Jesus for?
2. Hvordan ville du beskrive Jesu svar på disse dilemmaer? Hvad er hans indstilling?
3. Beskriv med en eller to sætninger, hvad Guds vilje var, da Jesus i haven sagde ”Ikke min vilje, men din...”
4. Hvad tror du, der skal til, for at vi (du) kan bede den samme bøn i enhver situation? I hvilke situationer er det sværest for dig at overgive din egen vilje til Guds vilje?

DET TROR VI

Den store strid

”Hele menneskeheden er nu involveret i en vældig strid mellem Kristus og Satan, en strid, der drejer sig om Guds karakter, hans lov og hans herredømme over universet. Denne strid begyndte i Himmelen, da et skabt væsen, udrustet med frihed til at vælge, i selvophøjelse blev til Satan, Guds modstander, og fik en del af englene til at gøre oprør. Han førte oprørets ånd ind i denne verden, da han fik Adam og Eva til at synde. Menneskets synd bevirkede, at Guds billede i mennesket blev forvrænget, at der kom uorden i den skabte verden, og at denne til sidst blev ødelagt af en verdensomspændende syndflod. Hele skabningen er vidne til, at denne verden blev skueplads for den vældige strid, som berører hele universet, og ud af hvilken Guds kærlighed til sidst vil blive ophøjet, forsvaret og retfærdiggjort. For at hjælpe sit folk i denne kamp sender Kristus Helligånden og de loyale engle for at vejlede, beskytte og styrke sit folk på frelsens vej.”⁶

⁶ *Ibid.*, side 88

- a. Åbenbaringen 12,4-9
- b. Esajas 14,12-14
- c. Ezekiel 28,12-19
- d. 1 Mosebog 3
- e. 1 Mosebog 6-8
- f. 2 Petersbrev 3,5-6
- g. 1 Korintherbrev 4,9

Hvilket af disse vers taler mest til dig om kampen mellem Kristus og Satan? Hvorfor?

Når du laver krydshenvisninger i din bibel med disse skriftsteder, hvilket ord synes du så bedst beskriver essensen i den store strid?

JEG TROR

Hvordan vil du svare én, der spørger: "Hvordan kan jeg tro på eller tjene en Gud, der lader uskyldige lide og skyldige gå ustraffet?"

Når du kigger på, hvad Bibelen har at sige om syndens begyndelse, og hvordan Gud tager sig af den, hvordan vil du så forklare det til en, der ikke ved så meget om Bibelen?

BED EN BØN

Når du beder "Far, din vilje ske, ikke min," så vær konkret over for Gud med de ting, der lader til at være hans vilje, og de ting, du gerne vil.

MERE END ORD

Jesus valgte at gøre sin faders vilje – alene i ødemarken, i en konflikt med en nær ven, midt i en op-
hedet diskussion og foran hele verden på Golgata. Alene. Blandt venner. Over for store beslutnin-
ger. Når du tænker over de valg og kampe, du kommer til at møde i dit liv, så tænk over praktiske
måder at minde dig selv om, at du er fanget i en åndelig kamp. Hold dem synlige og håndgribelige.
Jeg sætter blå tape på spidsen af mine løbesko, så når jeg løber (alene) kan jeg blive mindet om
min faders vilje for mit liv. Ved siden af min telefon (beslutninger) har jeg sat en seddel: ”Ikke min
vilje, men din.“ Du kan lave dine egne påmindelser. Det Gamle Testamente er fuldt af symboler, der
hjælp på de troendes hukommelse, så de ikke skulle glemme.

Interview: Spørg nogen, hvordan de ville forholde sig til følgende dilemma:

Mange mennesker har svært ved at forholde sig til en Gud, der tilsyneladende enten ikke kan eller ikke vil reagere på de onde ting, der sker for uskyldige mennesker i verden. Hvordan forklarer du en kærlig Gud, når så mange uskyldige mennesker lider? Hvordan skal jeg relatere til en Gud, der virker fjern eller langt væk?

I SPEJLET

- Hvordan kan du se den store strid komme til udtryk i dit liv? Hos mennesker omkring dig?
- Tænk over, i hvor høj grad du er opmærksom på denne kamp mellem godt og ondt, mellem menneskets vilje og Guds vilje.

STUDIE

4

FRELSSENS ERFARING

ÅBNE SPØRGSMÅL

Hvornår i dit liv har du følt dig længst væk fra Gud? Hvad hjalp dig i de situationer til at komme tættere på ham?

ÅBNINGSHISTORIE

”Sådan er livet.“ Det var et af hendes yndlingsudtryk, en standard-vending til når ting ikke helt blev, som hun ønskede eller håbede. Jeg kendte hende kun fra de små bemærkninger, hun kom med foran sine venner som kunde i den isbar, hvor jeg arbejdede i min gymnasietid. Sabrina var et par år yngre end mig, men hun skræmte mig stadig. Hun var altid klædt i sort og hendes farvede hår hang som et fedtet gardin foran hendes øjne. Hun talte sjældent, men når hun gjorde, afslørede hendes ord det samme, som håret prøvede at sige – hendes liv var tomt og meningsløst.

Jeg prøvede at undgå at skulle sige ”Hvad skulle det være?“ til Sabrina. Selv om det den sommer lykkedes for mig at undgå hende flere gange, endte jeg på et tidspunkt med at hænge på hende. Hun bestilte sin is – to kugler chokoladeis. Da jeg gav hende vafflen, stirrede jeg på hendes håndled, da hun rakte ud for at tage imod den. Hendes lange ærmer blev trukket tilbage og afslørede en tatovering på indersiden af hver arm – et barberblad. Hvem ville finde på at tatovere et barberblad på deres håndled? Det ville og gjorde Sabrina. Jeg sprang op og kom til at tabe hendes isvaffel, og den akavede og pinlige situation fortsatte, mens jeg lavede en ny is til hende.

Senere på året lykkedes det mig faktisk at have en samtale med hende. En aften, da isbaren skulle til at lukke, spurgte jeg til hendes tatoveringer. ”Jeg ved det ikke,“ sagde hun. ”Jeg tænker meget på at tage mit eget liv, men jeg tør ikke – så jeg fik en tatovering i stedet for. Mit liv har ikke været så godt. Sådan er livet, tænker jeg.“

Nu ville jeg ønske, jeg kunne sige, at jeg bad for hende eller med hende. Men det gjorde jeg ikke. Jeg var ligeså fortabt som hende – jeg vidste det bare ikke. Jeg vendte tilbage til isbaren to år senere, da jeg var på besøg i min hjemby. Jeg kiggede på de velkendte isbøtter i vinduet og hørte den velkendte vending: ”Hvad skulle det være?“ Jeg kiggede op – det var Sabrina. Men ikke

den Sabrina, jeg havde kendt. For første gang nogensinde så jeg hendes øjne. Jeg kunne næsten ikke tro, det var hende. Vi snakkede, mens hun gjorde min softice klar. ”Sabrina, hvad er der sket?” var jeg nødt til at spørge. Hun forklarede mig, hvordan hun havde mødt Kristus gennem en ven, og nu prøvede hun at få sit liv til at hænge sammen igen. På hendes arme så jeg sporene af de smertefulde operationer for at fjerne tatoveringerne. Hun smilede. ”Gjorde det ondt?”

”Ja, men sådan er livet.“ Denne gang var der en fred i den måde, hun sagde det på, der gav det en helt anden betydning. Jeg gik ud af isbutikken med en ny tillid til Guds evner til at kunne genoprette folks liv fuldstændigt, og jeg begyndte at overveje at få ham til at forvandle mit eget.

Mange gange beskriver Jesus frelsens gave som ”livet.“ Ja, faktisk beskriver Bibelen omvendelseserfaringen som en fødsel:

”Men dem, der tog imod ham, dem, der troede på ham, dem gav han ret til at kalde sig Guds børn. De blev født på ny. Det er ikke en fysisk eller menneskelig fødsel. Det er en guddommelig fødsel“ (Johannes 1,12-13).

En sådan fødsel er normalt resultatet af kraften i Guds budskab om frelse gennem sit ord:

”I er jo blevet født på ny, ikke ved en naturlig fødsel, men ved en overnaturlig fødsel ved Guds livgivende og evige ord“ (1 Peter 1,23).

”Han besluttede at give os nyt liv gennem sandhedens ord, så vi blev hans særlige ejendom blandt al skabningen“ (Jakob 1,18).

”Sådan er livet.“ Eller ”nyt liv.“ Tænk over forskellen på disse to indstillinger, når du læser denne historie fra Kristi liv, hvor Jesus på en vidunderlig måde viser frelsens erfaring ved at genoprette en mand, der var ved at dø af spedalskhed.

KRISTI LIV

Markus 1,40-45

”En dag kom der en spedalsk mand til Jesus. Han faldt på knæ og bad indtrængende om at blive helbredt. ‘Hvis du vil, kan du gøre mig rask!’ sagde han. Jesus fik dyb medlidenhed med ham, rakte hånden ud og rørte ved ham. ‘Det vil jeg!’ sagde Jesus. ‘Bliv rask!’ I samme øjeblik forsvandt spedalskheden. Manden var totalt helbredt. Jesus

sagde da til ham: 'Lad være med at fortælle det her til nogen. Men gå hen og lad dig undersøge af en præst, så du kan blive erklæret rask. Husk at medbringe den offergave, som Toraen foreskriver for spedalske, der er blevet helbredt.' Men da manden gik derfra, råbte han til højre og venstre, at han var blevet helbredt. Folk stimlede nu sammen i store klynger omkring Jesus, og fra den dag var det umuligt for ham at gå ubemærket ind i en by. Han opholdt sig på øde steder, men selv dér kom folk til ham alle vegne fra.“

DET TROR VI

Frelsens erfaring

”I uendelig kærlighed og barmhjertighed gjorde Gud Kristus, som ikke kendte til synd, til synd for os, for at vi kunne blive Guds retfærdighed i ham. Ledet af Helligånden indser vi vort behov, erkender vor syndighed, angreder vore overtrædelser og viser tro på Jesus som Herre og Kristus, som stedfortræder og eksempel. Denne tro, hvormed frelsen modtages, kommer gennem ordets guddommelige kraft og er en nådegave fra Gud. Gennem Kristus bliver vi retfærdiggjort, antaget som Guds sønner og døtre og udfriet fra syndens herredømme. Gennem Ånden bliver vi født på ny og helliggjort. Ånden fornyer vort sind, skriver Guds kærligheds lov i vort hjerte og skænker os kraft til at leve et helligt liv. Når vi bliver i ham, får vi del i guddommelig natur og har forsikringen om frelse både nu og i dommen.“⁷

- a. Johannes 3,16
- b. Romerbrevet 3,21
- c. 2 Korintherbrev 5,17-21
- d. Galaterbrevet 4,4-7
- e. Titus 3,3-7
- f. Romerbrevet 8,14-17
- g. Romerbrevet 10,17

⁷ *Ibid.*, side 106

- h.** Galaterbrevet 3,2
- i.** Romerbrevet 8,1-4
- j.** Romerbrevet 12,2

Hvilke vendinger ovenfor talte mest til dig om Guds frelsende kraft? Hvordan ville du beskrive frelsens erfaring til en anden person? Hvad vil det sige, og hvordan opnår du det?

BED EN BØN

Læs 1 Johannes 5,13-14. Når du beder, så fokuser på at sige Gud tak, fordi han har givet dig frelsens gave. Du kan skrive din bøn ned, hvis du vil.

MERE END ORD

Interview: Inviter nogen til at dele historien om deres omvendelse med dig. Spørg dem:

Hvordan gik det til, at du gav dit liv til Kristus? Hvad var omstændighederne i din frelseserfaring? Hvordan lever du i en syndig verden med vished om, at du er frelst? Hvordan minder du dig selv om den oplevelse?

Læs Markus 5,18-20.

Fortæl i denne uge en anden person om den vished og glæde du har ved at være ”frelst.“

I SPEJLET

- Brug lidt tid på at reflektere. Hvorfor tror du, at det i verden i dag er svært at opleve frelsens gave? Hvad er forhindringerne?
- Hvad kan vi gøre for at gøre folk i stand til at modtage Guds gratis nåde i vores travle verden?

DÅBEN

ÅBNE SPØRGSMÅL

Enig/uenig:

Det er nødvendigt at blive døbt for at blive frelst?

ÅBNINGSHISTORIE

Fødsel (frelsens erfaring), adoption (dåb) og ægteskab (Guds lov) kan alle hjælpe os til at forstå, hvad det vil sige at leve i et forhold med Gud. Når vi bliver født, modtager vi livet. Guds ord, hans budskab om frelse, kommer til os, og vi tror og tager imod det. Når vi bliver født, er det som regel ind i en familie. Siden vi fødes som syndere, kalder vi vores åndelige genfødsel for at ”blive født på ny.“ Bibelen bruger tanken om adoption til at beskrive vores nye liv i Guds familie. (I det næste studie vil vi diskutere ægteskabet, hvorigennem vi begynder en ny familie – og, kan jeg måske tilføje, bliver en del af en anden.)

Bibelen bruger disse tre oplevelser til at beskrive, hvordan troende relaterer til Guds og til hans familie. Dette studie handler om den livsforvandlerende oplevelse det er at blive døbt.

”Efter sin bedstemors begravelse bladrede Gert igennem hendes slidte bibel og fandt sit navn på siden med stamtræet. Han havde regnet med at se sit navn, men det han ikke havde forventet at se, var det lille ord efter hans navn – ADOPTERET. Gert var fortvivlet, såret og ikke så lidt vred over, at ingen havde fortalt ham det. Det var ikke den bedste måde for ham at finde ud af på, hvordan han kom ind i familien.“⁸

Adoption. Jeg brugte sammenligningen i en prædiken for nogle unge mennesker på en weekendtur. En ung fyr kom hen til mig efter afslutningssangen og sagde: ”Tak for talen. Men når du snakker om at være Guds børn gennem adoption, kom du aldrig rigtig ind på, hvordan det føles at være udvalgt.“ Han havde ret. Jeg havde helt glemmt det. ”Jeg er adopteret,“ fortsatte han, ”og for mig er det bedste ved at være adopteret, at selv om mine biologiske forældre ikke ville beholde mig, så var der nogen, der valgte mig. Forstår du, hvor vigtigt det er virkelig at opleve, hvad det vil sige at være udvalgt?“ Det gjorde jeg ikke, men den aften hjalp Niels mig.

Jeg gik til Bibelen og fandt dette:

⁸ Warren Wiersbe, *Being a Child of God*, side 21.

”Allerede i tidernes morgen besluttede Gud på grund af sin kærlighed og efter sin egen fuldkomne plan, at han gennem Jesus Kristus ville gøre os til sine børn. Endnu før han grundlagde universet, udvalgte han os til at få lov til at stå som rensede og skyldfrie foran ham i kraft af, hvad Kristus ville gøre for os. Og nu priser vi Gud for den fantastiske nåde, han viste imod os ved at ofre sin elskede Søn“ (Efeserbrevet 1,4-6).

Udvalgt. I vores syndige, faldne verden bruger Kristus adoption til at beskrive vores indtræden i et nyt liv i hans familie. Han valgte dig. Kristus sagde:

”Det er ikke jer, der har udvalgt mig, men mig, der har udvalgt jer. Jeg har sat jer til at gå ud og bære frugt – og det skal være en varig frugt – så min Far kan give jer alt, hvad I beder ham om i mit navn“ (Johannes 15,16).

Kristus ”valgte os“, før vi overhovedet havde tænkt på at vælge ham. Men læg mærke til, at vi viser vores modtagelse af denne nåde ved at ”tage imod“ og ”tro.“ Johannes beskriver denne oplevelse i sammenhæng med Johannes Døberen, der inviterede mennesker til at reagere på frelseren ved at blive døbt ind i Guds familie. Tal med din makker om betydningen af at tage imod troen og også om ”retten til at blive kaldt Guds børn.“

KRISTI LIV

Johannes 1,10-13

”Ordet kom til denne verden, en verden, han selv havde skabt, men verden ville ikke kendes ved ham. Han kom til sit eget folk, men de tog ikke imod ham. Men dem, der tog imod ham, dem, der troede på ham, dem gav han ret til at kalde sig Guds børn. De blev født på ny. Det er ikke en fysisk eller menneskelig fødsel. Det er en guddommelig fødsel.“

Når du overvejer din egen dåb, hvilken betydning har tanken om adoption og en ny familie så for, hvordan du tænker om dåben?

DET TROR VI

Dåben

”Ved dåben bekender vi vor tro på Jesu Kristi død og opstandelse og bevidner, at vi er døde fra synden og har til hensigt at vandre i et helt nyt liv. Derved anerkender vi Kristus som Herre og Frelser, bliver hans børn og optages som medlemmer af hans menighed. Dåben er et symbol på vor forening med Kristus, vore synders forladelse og vor modtagelse af Helligånden. Dåben sker ved nedsænkning i vand og er betinget af bekendelse af tro på Kristus og vidnesbyrd om anger over synd. Dåben udføres, efter at man er blevet undervist i Den hellige Skrift og har antaget dens lære.“⁹

- a. Romerbrevet 6,1-6
- b. Apostlenes Gerninger 2,38
- c. Apostlenes Gerninger 16,30-33
- d. Apostlenes Gerninger 22,16
- e. Kolossenserbrevet 2,11-13
- f. Matthæus 28,19-20
- g. 1 Korintherbrev 12,13

Hvad er din egen trosbekendelse om dåben?

BED EN BØN

Læs den bøn, Jesus beder til sin far i Johannes 17. Tænk over, hvad Kristus bad om, da han bad for sig selv, sine disciple og for alle, der med tiden skulle blive hans disciple. Du er en af dem, han bad for, for 2.000 år siden. Når du beder i denne uge, så tal med Kristus i bøn om hans bøn for dig og overvej at bede om nogle af de samme ting, som han bad om.

⁹ *Ibid.*, side 160

MERE END ORD

Beslut dig for, hvordan du vil gøre din egen dåb mindeværdig. Planlæg begivenheden på en måde, så det bliver en meningsfuld erklæring over for Gud og andre troende om din beslutning: Hvad vil du gerne have, der skal ske, blive sagt og oplevet?

Interview: Inviter nogen til at dele vigtigheden af deres dåb med dig.

1. Hvad motiverede dem til beslutningen om at blive døbt?
2. Hvad skete der ved deres dåb, som de aldrig vil glemme?
3. Hvordan minder de sig selv om betydningen af deres dåb?

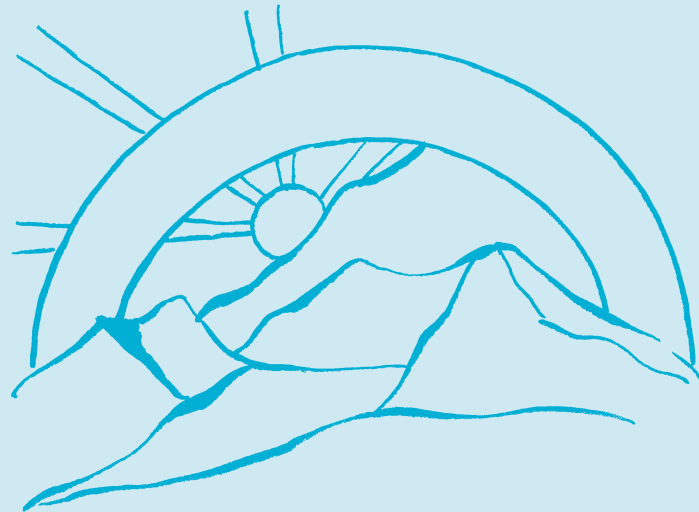
I SPEJLET

- En del af dåben er at træde ind i en menighedsfamilie.
- Hvordan ser du dig selv blive en del af familien?
- Hvordan vil du gerne tjene som medlem af Guds familie i din menighed?
- Hvad kan du bidrage med til menighedsfamilien, som du tror vil være til gavn i dens mission?

STUDIE

6

SKABELSEN

ÅBNINGSHISTORIE

Jeg kiggede overvældet på børnehavens stolte udstilling af kartonportrætter og prøvede at finde resultatet af min søns kreative udfoldelser. Billederne på væggen var flotte. Deres brudte linjer og chokerende farvevalg vidnede om stor lidenskab og individuel tonal integritet. Eller noget i den retning – jeg er ikke ligefrem kunstkritiker. Men jeg er til gengæld eminent god til at spotte min egen søns værker. Hans kunstneriske varemærke er et simpelt klistermærke, der tilføjes alle de billeder, han tegner og maler. Intet kunstværk er fuldendt uden. Det kan være en blomst, en bille eller en bjørn, men denne krone på værket er uundgåelig: ”klistermærket“.

Jeg genkendte hurtigt det billede, der måtte være min søns. I det øverste venstre hjørne på et ellers ubestemmeligt værk i vandfarver, var en lille, sort og rød mariehøne. ”Kan du se mit billede, far?” spurgte han ivrigt.

Med samme stolthed som Van Goghs far svarede jeg: ”Selvfølgelig kan jeg det. Sikke et flot klistermærke!”

Min søn svarede med en overlegen selvsikkerhed: ”Det ved jeg.“

Guds skaberværks skønhed bliver fremhævet af hans signatur, hans varemærke, kronen på hans kreative mesterværk – en mand og en kvinde. De har navne, ansigter og identiteter – ligesom dig og mig. Menneskeheden stikker ud som et farverigt klistermærke på et allerede smukt skaberværk, der giver udtryk for Guds stolteste tanker: *Dette er mit, og det er godt*. Sikke et skaberværk! Sikke en skaber! Prøv at se historien:

”Da skabte Gud to mennesker, som lignede ham. De blev skabt som mand og kvinde“ (1 Mosebog 1,27).

”Det følgende er en fortegnelse over Adams efterkommere indtil oversvømmelsen: Da Gud skabte menneskene, skabte han dem, så de lignede ham. Som mand og kvinde skabte han dem, og han velsignede dem og kaldte dem fra begyndelsen ‘mennesker’“ (1 Mosebog 5,1-2).

Hvorfor er mennesker en så vigtig del af skabelsen? Skaberen laver mand og kvinde i sit billede – de ligner ham. Vi er klistermærket på hans skaberværk. Glem et øjeblik, hvordan vi eventuelt er i dag. Forestil dig Guds ansigt (hvis du kan) fuldt af stolthed, da han skabte Adam og Eva

og tænkte, at det var virkelig godt. Hvem er denne Gud, der laver skabninger i sit billede – ligesom ham selv?

”Han har jo revet os ud af mørkets magt og ført os ind i sin elskede Søns rige. Det er på grund af Jesus, vi er blevet sat i frihed. Han har tilgivet os vore synder. Kristus er det synlige billede af den usynlige Gud. Han er Guds førstefødte og var til før alt det skabte. For gennem ham er alt blevet skabt i Himlen og på jorden – både det synlige og det usynlige – ja, hele åndeverdenen med dens magthavere og riger, dens herskere og myndigheder. Det er ved ham og for ham, at alt er blevet til“ (Kolossenserbrevet 1,13-16).

Så du det? Prøv at se et andet vers:

”Mange gange og på forskellige måder har Gud talt til vore fædre gennem profeterne. Men nu ved tidernes ende har han talt til os ved sin Søn. Verden er blevet skabt ved ham, og Gud har indsat ham som arving til alle ting“ (Hebræerbrevet 1,1-2).

Skaberen – ham, der sætter et klistermærke på verden med et billede af sig selv i form af menneskeheden – er Sønnen, Jesus Kristus. Guds skabergerning er vidunderlig, men selv den blegner i lyset af hans gerning for at genoprette sine kære skabninger (os) til livet, idet han bliver én af os.

KRISTI LIV

Johannes 1,1-14

”I begyndelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Han var i begyndelsen hos Gud. Alt blev til ved ham, og uden ham blev intet til af det, som er. I ham var liv, og livet var menneskers lys. [...] Og Ordet blev kød og tog bolig iblandt os, og vi så hans herlighed, en herlighed, som den Enbårne har den fra Faderen, fuld af nåde og sandhed.“ (DDB 92)

Vi lever i en verden, der ofte gør det vanskeligt at se Skaberen og hans skaberværks skønhed. Nogen hævder, at der ikke findes en skaber; at det kun var ved et tilfælde, at livet opstod på jorden for millioner af år siden. Men de, der tror på Bibelens beskrivelse af vores oprindelse, spørger i ærefrygt for skaberen: ”Hvem er denne vidunderlige Gud, som har vakt verden til live ved sin egen ånde?”

ÅBNE SPØRGSMÅL

Hvad tror du, det vil sige at være ”skabt i Guds billede“? Hvilket glimt af Gud kan du stadig se i andre?

DET TROR VI

Skabelsen

”Gud er skaber af alle ting og har i Skriften åbenbaret den autentiske beretning om sin skabergerning. På seks dage skabte Herren himmelen og jorden og alt levende på jorden og hvilede på den syvende dag af denne første uge. Således indstiftede Gud sabbatten som et vedvarende minde om sit fuldbragte skaberværk. Den første mand og den første kvinde blev skabt i Guds billede som kronen på skaberværket og fik overgivet herredømmet over verden og betroet ansvaret for den. Da skabelsen var tilendebragt, var alt ”såre godt“, en lovprisning til Guds ære.“¹⁰

- a. 1 Mosebog 1
- b. 1 Mosebog 2
- c. 2 Mosebog 20,8-11
- d. Salme 19,1-7
- e. Salme 33,6.9
- f. Salme 104
- g. Hebræerbrevet 11,3

JEG TROR

Skriv dit eget trospunkt om Skabelsen. Du kan vælge at fokusere på begivenhedens skønhed, egenart eller betydning, eller du kan vælge at skrive om din tro i lyset af aktuelle modforestillinger om vores oprindelse.

¹⁰ *Ibid.*, side 60

BED EN BØN

I dine bønner til Gud i denne uge kan du tale med ham om Skabelsen som begivenhed. Måske vil du læse om det i 1 Mosebog 1 og meditere og tale med Gud om, hvad der skete på hver dag i skabelsesugen. Til sidst kan du i lyset af Guds vidunderlige skaberkraft øve dig på hver uge at prise Gud for hans kreativitet og skaberkraft.

MERE END ORD

Guds kreative genialitet kommer til udtryk på en række forskellige måder. Hvordan kan du vise Guds storhed i naturen eller i, hvordan du personligt lever dit liv som kronen på skaberværket? Tænk på nogle konkrete måder, hvorpå du kan gøre dette.

Interview: Spørg nogen:

Hvilket sted på jorden minder dig mest om Guds skaberkraft, og hvorfor? Hvilken oplevelse i dit liv får dig til at tænke på Skabelsen? Har du nogen sinde haft en diskussion med nogen, der ikke tror på Gud som Skaber? Beskriv samtalen, og hvad I talte om.

I SPEJLET

- Skriv nogle af dine tanker ned, mens du reflekterer over verdens skabelse, især Guds mesterværk ved at skabe mennesker.
- Hvordan kan vi ære Gud med vores liv i dag, som hans klistermærke på Skabelsen?
- Det første af de tre engles budskaber i Åbenbaringen taler om at tilbede skaberen. Reflekter over denne passage og skriv dine tanker og perspektiver.

Åbenbaringen 14,7

”Frygt Gud,’ råbte han med høj stemme, ‘giv ham æren! Dommens time er kommet. Tilbed ham, der skabte himlen og jorden, havet og dets kilder.”

GUDS LOV

ÅBNINGSHISTORIE

Jeg har hørt alle vittighederne, især i forbindelse med bryllupper, om de frygtede svigerfamilier. Svigerfamilier er dem, du kommer i familie med, når du gifter dig med en af deres medlemmer. (Det er min personlige definition.) Så da jeg giftede mig med Julie, blev Julies mor min svigermor. Det er ikke så kompliceret endda. Mange har et lidt anstrengt forhold til deres svigerforældre, men jeg har et så godt forhold til mine, at jeg også helst undgår at bruge begrebet. Kærlighed beskriver mit forhold til Julie – og til hendes familie. Jeg holder ikke kun af dem, fordi vi er juridisk forbundet. Jeg er stolt af at være forbundet til dem, på grund af de personer de er. Det ville hurtigt blive anstrengt, hvis det var et rent formelt forhold. To ting er vigtige at huske på, når det gælder svigerforældre: (1) ægteskabet – afgørende, naturligvis, og (2) den nye familiementalitet. Nu hører jeg til en større gruppe, der holder af de samme mennesker, som jeg gør.

Prøv at se, hvordan Bibelen bruger ægteskabet som billede på, hvordan vi relaterer til Gud:

”Som den unge mand, der ægter sin pige, ægter din Skaber dig – som en brudgom, der fryder sig over sin brud, fryder Gud sig over dig“ (Esajas 62,5).

Der er masser af kærlighed i denne sammenligning. Vi ser et glimt af, hvordan Gud har det med os, hans børn. I Jeremias husker han på Israels børns lydighed med den samme indstilling af dyb hengivenhed og ægteskabelig fryd:

”Gå ud på Jerusalems gader og råb disse ord fra Herren: Jeg husker din trofasthed som ung, da Israel var nyforelsket og stod brud. Der var ingen grænser for, hvad du ville gøre for mig – du var villig til at følge mig ud i den gølge ørken!“ (Jeremias 2,2).

Når du studerer Guds lov, så hold øje med Jesus, der prøver at vise, at lovens grundlag og motivation er fuldkommen kærlighed og hengivenhed. Den er ikke en liste med regler, der skal styre dit liv, men blot et udtryk for, hvordan vi ærer dem, vi elsker. Når vi forholder os til livet i Guds familie, er det ikke med en forestilling om en frygtet svigerfamilie, men i hengiven kærlighed til Faderen.

Ifølge Bibelen var ”loven“ mere end blot De Ti Bud. Det var de fem mosebøger, profeterne, salmerne, hele Det Gamle Testamente som vi kender det, samt en mundtlig overlevering.

Se på scenen i nedenstående passage og del dine tanker om, hvordan Gud ønsker, at vi relaterer til loven, og hvordan man kan gøre den meningsfuld og konkret.

KRISTI LIV

Matthæus 22,34-40

”Da farisæerne hørte, at Jesus havde lukket munden på saddukæerne, samledes de, og en af dem, en lovkyndig, spurgte ham for at sætte ham på prøve: ‘Mester, hvad er det største bud i loven?’ Han sagde til ham: ‘Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele dit sind.’ Det er det største og det første bud. Men der er et andet, som står lige med det: Du skal elske din næste som dig selv. På de to bud hviler hele loven og profeterne.” (DDB 92)

DET TROR VI

Guds lov

”De store principper i Guds lov er udtrykt i De ti Bud og virkeliggjort i Kristi liv. De udtrykker Guds kærlighed, vilje og hensigt vedrørende menneskenes adfærd og indbyrdes forhold og er bindende for alle mennesker til alle tider. De ti Bud er grundlaget for Guds pagt med sit folk og målestokken i Guds dom. Gennem Helligåndens virke påpeger budene synd og får os til at føle vort behov for en frelser. Frelsen skænkes helt af nåde og ikke på grund af gerninger, men dens frugt viser sig i lydighed mod budene. Denne lydighed udvikler den kristelige karakter og resulterer i en følelse af fred og glæde. Lydigheden er et bevis på vor kærlighed til Herren og vor omsorg for vore medmennesker. Troens lydighed beviser, at Kristus har magt til at forvandle menneskers liv og styrker derved det kristne vidnesbyrd.“¹¹

- a. 2 Mosebog 20,1-17
- b. Salme 40,8-9
- c. Matthæus 22,36-40
- d. 5 Mosebog 28,1-14
- e. Matthæus 5,17-20
- f. Johannes 15,7-10

¹¹ *Ibid.*, side 202

g. 1 Johannesbrev 5,3-5

h. Salme 19,8-15

Med dine egne ord, hvordan tror du sammenhængen er mellem loven og dem, der frelses ved Guds nåde og bliver en del af hans familie?

BED EN BØN

Når du beder, så tænk over hvordan det ville ændre dit liv i dag at overholde Guds lov. Hvis du bestemte dig for at holde hans bud, hvad skulle du så lave om på? Hvad måtte du holde op med at gøre?

Skriv en bøn til Gud om de ting, du er nødt til at forpligte dig på for hvert bud, og hvordan det vil forbedre dit liv. Vælg hver dag et nyt bud at reflektere og bede over.

MERE END ORD

Interview: Inviter nogen til at dele deres svare på følgende spørgsmål:

1. Hvordan forklarer du balancen mellem at blive frelst ved Guds nåde og at være lydlig mod hans lov?
2. Hvordan påvirker det din livskvalitet at holde De Ti Bud?
3. Hvilket bud tror du har størst potentiale til at forandre verden, hvis alle blev overbevist om det og begyndte at overholde det?

KEND DYBERE

Prøv at lære nogen at kende i denne uge, som du ikke kender så godt i forvejen. Stil dem spørgsmål, der går efter at vide, hvem de virkelig er, som f.eks. "Hvad holder du virkelig af at gøre?" "Hvad vil du gerne blive til?" Når du begynder at lære den anden person bedre at kende, så tænk over hvordan du kan begynde at lære Gud bedre at kende.

Lav en liste over ting, du gerne vil vide om Guds karakter, hvem og hvordan han er. Læs og reflekter over Filips berømte opfordring: ”Vis os Faderen“ (Johannes 14,6-10).

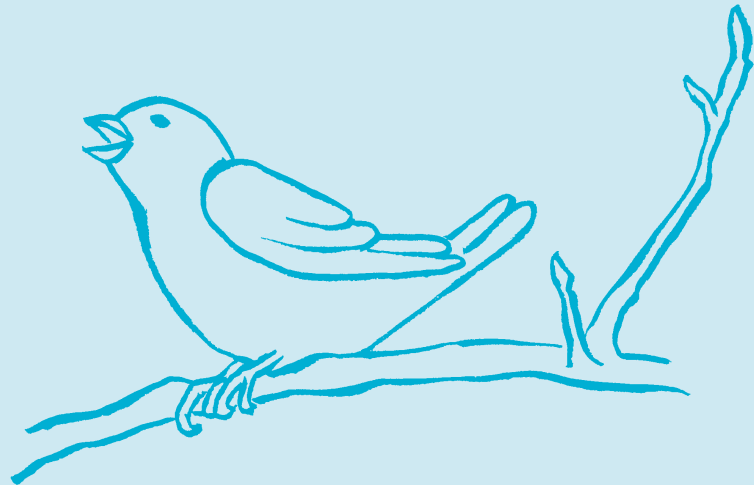
I SPEJLET

- Hvordan har dette studie hjulpet dig til bedre at se Guds karakter?
- Hvordan viser Guds lov, hvordan han er?

STUDIE

8

SABBATTEN

ÅBNE SPØRGSMÅL

Lav en rangordning over, hvor vigtige nedenstående er for dig (1 – mest vigtigt, 5 – mindst vigtigt)
Sabbatten handler primært om at:

- __ Tjene andre i kærlighed
- __ Hvile fra fysisk arbejde
- __ Tilbede sammen med andre troende
- __ Være sammen med familie
- __ Stoppe almindelige gøremål for at være personligt sammen med Gud

ÅBNINGSHISTORIE

Det er en veletableret kendsgerning, at ikke alle elever lærer på samme måde. Nogle lærer bedst visuelt, andre gennem musik og igen andre ved at bruge deres hænder. Men denne dag skulle vise sig at være en af de dage på universitetet, hvor alle i lokalet lærte noget, især underviseren.

Holdet bestod næsten udelukkende af førsteårsstuderende, der var i gang med et kursus om Kristi tjeneste på jorden. Som underviser havde jeg fundet på en række tiltag, der skulle engagere dem aktivt i at opdage forskellige temaer fra evangelierne. Men jeg kunne ikke i min vildeste fantasi have forestillet mig et så virkningsfuldt pensum, at hver eneste elev på holdet ville forlade lokalet som en anden person.

Det var en dag, hvor hjemvendte krigsveteraner blev hyldet. Normalt ville jeg have planlagt en diskussion, hvor eleverne kunne dele nogle af deres tanker om veteraner i deres liv. Men i år havde jeg helt glemt højtiden. Endnu mere overraskende var det, at den eneste på holdet, der ikke var førsteårsstuderende, faktisk havde kæmpet i Vietnamkrigen. John havde skrevet opgaver, der beskrev noget af krigens gru i junglen – dræbte kammerater, ødelagte landsbyer – og på smuk vis kædede Frelseren ind i sine traumatiske oplevelser. Han fortalte om det overvældende chok og den vrede han følte, da han vendte hjem, kun for at blive mishandlet og misforstået af det land, han havde sat livet på spil for at beskytte. Hvordan kunne jeg have glemt det denne dag?

Det var i begyndelsen af timen, at det gik op for mig. Eleverne havde fået en prøve, og imens kiggede jeg på kalenderen og opdagede mærkedagen. Da de afleverede deres besvarelser, tænkte jeg, at jeg ville udnytte anledningen. ”Hvor mange af jer var klar over, at det var mindedag for veteraner i dag?” spurgte jeg. De kiggede på mig med udtryksløse øjne. John kiggede stille ned i bordet uden at løfte hovedet.

”Nåh ja, de andre har ikke undervisning i dag!” var der en, der bemærkede.

En anden sluttede sig til: ”Det er rigtigt, der bliver hele tiden gjort køb på vores retmæssige fridage her.“ De andre mumlede samstemmende, og der bredte sig en forhåbning om, at jeg ville give dem fri. Jeg havde mest lyst til at kravle ned under katederet.

”Vi har brug for en fridag.“

”Jeg har så meget, jeg skal nå at læse.“

”Det er en officiel fridag, ligesom grundlovsdag, er det ik’?”

”Vi burde tage på skovtur.“

Jeg kiggede på John, mens eleverne stirrede på mig. Hans ansigt var rødt, enten af forlegenhed eller vrede – jeg kunne ikke se hvilken. Lokalet blev stille. Situationens tyngde begyndte at lægge sig over flere af dem, efterhånden som de kom i tanker om den første dag i semestret, hvor vi alle sammen havde introduceret os selv. John havde nævnt, at hans skolegang var sponsoreret af militæret.

Da det gik op for mig, at jeg hverken kunne undgå eller afskrive spændingen, tog jeg ansvar for min egen forglemmelse. Jeg undskyldte personligt overfor John og nævnte for resten af holdet, at han havde været udsendt i Vietnam. En tænksum studerende på første række spurgte ham med en stille stemme: ”Hvordan var det?”

Det var første gang nogensinde, at et spørgsmål stillet i en af mine timer fangede folks opmærksomhed på den måde. John var ganske forlegen, men svarede og nævnte kort nogle af de mere overfladiske detaljer om krigen i Vietnam – vejret, menneskene, landskabet og forholdene. Holdet blev stille igen. ”Mistede du nogen venner i kamp?” spurgte en anden. Resten af timen gik med spørgsmål og svar. Ved afslutningen gav alle et spontant bifald til John. Mindedagen for veteraner var kommet til sin ret.

På Kristi tid havde sabbatten for mange mistet sin skønhed og ære. Regler og retningslinjer dækkede over dens oprindelige formål. Her ser vi igen Jesus, der prøver at ryste folk væk fra deres kolde religion og vække en oplevelse, der viser Guds nåde og kraft i deres liv, som han har skabt.

KRISTI LIV

Lukas 13,10-16

”Mens Jesus en sabbatsdag sad og underviste i en synagoge, lagde han blandt de tilstedeværende mærke til en kvinde, som på grund af en sygdomsånd havde været krumbøjet og ude af stand til at rette sig op i 18 år. Han kaldte hende frem og sagde: ‘Du er helbredt for din sygdom.’ Derefter lagde han hænderne på hende, og straks rettede hun sig op og lovpriste og takkede Gud. Men forstanderen for synagogen blev forarget over, at Jesus havde foretaget en helbredelse på en sabbat. ‘Der er seks dage i ugen, hvor man kan arbejde,’ sagde han til menigheden. ‘På de dage kan I komme og blive helbredt, men ikke på sabbatten!’ ‘Hvor er I nogle hyklere!’ sagde Jesus. ‘Hver sabbat løser I uden skrupler jeres køer og æsler fra deres plads i stalden og fører dem ned til vandet, så de kan få noget at drikke. Skulle jeg så ikke have lov til at løse denne ‘Abrahams datter’ af Satans lænker, som hun har været bundet med i 18 år, også selv om det er sabbat i dag?’“

Når du studerer sandheden om den syvende dags sabbat, så overvej nogle af følgende spørgsmål:

1. Hvad er formålet med sabbatten?
2. Hvilket eksempel viste Jesus på, hvordan man fejrer sabbatten?
3. Hvordan kan vi ære Gud med vores tid på den syvende dag i ugen?

DET TROR VI

Sabbatten

”Efter de seks skabelsesdage hvilede Skaberen på den syvende dag og indstiftede sabbatten for alle mennesker som et minde om skabelsen. Det fjerde bud i Guds uforanderlige lov kræver helligholdelse af den syvende dag, sabbatten, som en dag til hvile, tilbedelse og tjeneste i overensstemmelse med Kristi lære og det eksempel, Jesus, sabbattens Herre, gav os. Sabbatten er en dag, som vi skal tilbringe i lykkeligt samfund med Gud og hinanden. Den er et symbol på vor genløsning i Kristus, et tegn på vor helliggørelse, en tilkendegivelse af vor troskab og en forsmag på vor evige fremtid i

Guds rige. Sabbatten er Guds vedvarende tegn på hans evige pagt mellem ham og hans folk. Når vi med glæde iagttager disse hellige timer fra aften til aften, fra solnedgang til solnedgang, mindes vi Guds gerninger i skabelsen og forløsningen.¹² (Lav krydshenvisninger med disse vers i din bibel og husk at markere eller lave noter ved dem, der har en særlig betydning, eller hvor du har spørgsmål, du gerne vil tale med nogen om.)

- a. 1 Mosebog 2,1-3
- b. 2 Mosebog 20,8-11
- c. 5 Mosebog 5,12-15
- d. 2 Mosebog 31,13-17
- e. Lukas 4,16
- f. Ezekiel 20,12.20
- g. Matthæus 12,1-12
- h. Esajas 58,13-14
- i. Esajas 56,5-6

BED EN BØN

Tal med Gud om, hvad du virkelig holder af ved sabbatsdagen, såvel som de ting, der frustrerer eller forvirrer dig.

MERE END ORD

Interview: Inviter nogen til at dele deres perspektiv på sabbatten med dig. Spørg dem:

1. Beskriv den mest meningsfulde sabbat, du nogensinde har oplevet.
2. Hvad er den primære grund til, at du holder sabbat? Hvordan former den dit forhold til Gud?
3. Ud fra hvilke principper eller kriterier bestemmer du, hvad du gør på sabbatsdagen?

¹² *Ibid.*, side 216

Når du afslutter dette studium, kan du eventuelt kigge på passagerne fra Kristi liv og planlægge din næste sabbat ud fra hans mønster. Gør det med andre troende, som har det samme ønske om at mindes, hvem Gud er og hvorfor han ønsker, at vi stopper og mindes hans skaberværk. (Skriv de ting ned, du gerne vil gøre, og del dem med din makker og dine venner.)

I SPEJLET

- Reflekter over følgende udsagn: "At holde den bibelske sabbat kan være et indgreb i dit liv." Hvordan kan sabbatten gribe ind i vores måde at leve på?
- Reflekter over, hvordan sabbatten kan re-orientere dine prioriteter, relationer og åndelige erfaring.
- Hvad kommer til at forandre sig i dit liv, nu hvor du forstår formålet med sabbatten og den glæde, der venter dig?

STUDIE

9

KRISTI LIV, DØD & OPSTANDELSE

ÅBNINGSHISTORIE

”I den grønlandske vinters hårde mørke vil en ung modig inuit måske vandre ud i den bitre kulde for at søge efter mad til sin landsby. Kun bevæbnet med en spids pind og sin omsorg for den sultne landsby vil han vandre omkring, forberedt på isbjørnens angreb. Uden en naturlig frygt for mennesker vil isbjørnen forfølge og spise et menneske. Under angreb vil inuitjægeren vifte med sine arme og sit spyd for at vække bjørnens vrede og få den til at rejse sig på bagbenene, mere end tre meter høj. Så vil jægeren, med spyddet hvilende på sin fod for støtte, sigte efter hjertet idet bjørnens vægt falder ned over spyddet. Med et gennemboret hjerte kan bjørnen leve længe nok til at lem-læste eller dræbe sin ædle banemand. Hans familie og venner vil derefter følge hans fodspor ud af landsbyen, hvor de finder mad til at overleve på og beviser på det dybeste mod.”¹³

Denne illustration er et vidunderligt billede på mod, hengivenhed over for familie og venner og viljen til at give sig liv for sine kære. Men der er flere problemer med sammenligninger som denne.

Den ene involverer det, at den modige jæger sætter livet på spil for sine kæres overlevelse. Problemet? Jeg kender mange gudløse mennesker, som gerne ville sætte livet på spil for deres familie, især deres børn. Det er jeg ikke i tvivl om, at jeg selv ville. Hvis det var et spørgsmål om mig selv eller min lyshårede dreng med det afvæbnende smil, så ville jeg give mit liv for ham. Jeg er sikker på, at selv de, der hævder at være skeptikere eller ateister, ville gøre det samme. Inuitten gør, hvad alle ville gøre for dem de elsker. Ville du ikke det? Forskellen er, at Kristus mødte bjørnen (så at sige) på vegne af alle og enhver. Uanset om de gengældte hans kærlighed eller ej. Romerbrevet 5,8 siger, at ”Kristus døde for os, mens vi endnu var syndere.“ Det vil sige, mens vi var hans fjender: hadske, oprørske, ligegyldige, utaknemmelige, usammenhænge, upopulære, psykotiske, seksuelt afvigende, sindssyge, ufortjente. Sandheden er, at selv om jeg uden tvivl ville give mit liv for min søn, ville jeg nok ikke gøre det for min fjende. Men det gjorde Jesus.

Det andet problem med illustrationen er, at den modige inuit måske eller måske ikke overlever. Der var en chance for, at han kunne overleve, måske med nogle skrammer eller endda et mistet ben. Vi løber hele tiden risici. Men da Kristus blev en baby, blev han bestemt til at skulle dø – dø på

¹³ James S. Hewett, *Illustrations Unlimited*, side 68-69.

et kors. Han havde intet andet valg, ingen anden mulighed for at frelse dig og mig. I Getsemane var det tydeligt for Jesus, at Faderens vilje var korsets vej. Faktisk oplevede han en grusom adskillelse fra sin fader. Den hellige Gud ville betragte ham som en synder, så du og jeg kunne blive "Guds retfærdighed." Det var helt sikkert. Han skulle dø. Og det ville være forfærdeligt.

Et sidste problem handler om dem i igloen – det vil sige os. Du og jeg kan følge i den modige inuits fodspor ud i det ukendte, fordi det kan betyde vores overlevelse. Desværre er der mange, der bliver i igloen og aldrig drager til Golgata for at modtage den frelsende nåde, der kommer fra

den ofrede Søn. Vi tror, at vi kan overleve vinteren på egen hånd. Det er for koldt derude til at forlade igloen. Vi har ikke de rigtige sko, eller vi har travlt med at indrette os indenfor. Det er skørt, jeg ved det. Men sådan er vi.

C.S. Lewis bemærkede en interessant pointe: "Et menneske, der kun var menneske og sagde de ting, Jesus sagde, ville ikke være en stor morallærer. Han ville enten være vanvittig – på linje med en person, der siger, han er et pocheret æg – eller også ville han være Djævelen fra Helvede. Du må bestemme dig. Enten var og er dette menneske Guds Søn, eller også var han en galning eller det, der er værre."¹⁴

Kun undtagelsesvist nævnte Jesus selv, hvorfor han var kommet. Men i hver samtale ser vi glimt at Guds formål med at sende sin Søn til verden. Læg mærke til, hvad han sagde om sig selv, og reflekter over hvert udsagn i forhold til, hvad hans mission betyder for dig, når du overgiver dig helt til ham.

KRISTI LIV

Matthæus 9,11-13

"Farisæerne var forargede og sagde til disciplene: 'Hvordan kan jeres læremester få sig selv til at spise sammen med den slags syndige mennesker?' Jesus hørte det og svarede: 'Raske mennesker har ikke brug for lægehjælp, men det har de syge. Tænk over, hvad det skriftord betyder: 'Jeg ønsker barmhjertighed frem for slagtofre.' Det er syndere, jeg er kommet for at invitere til at vende om fra deres synd. Det mener de 'frelste' jo ikke, at de har brug for!'"

¹⁴ C.S. Lewis, *Mere Christianity*, side 40-41.

Matthæus 20,20-28

”Kort efter kom Jakob og Johannes og deres mor hen til Jesus. Moderen knælede ned foran ham og ville bede ham om noget. ‘Hvad vil du?’ spurgte Jesus. ‘Lov mig, at mine sønner får hæderspladserne til højre og til venstre for dig, når dit rige bliver oprettet.’ ‘I ved ikke, hvad I beder om,’ svarede Jesus. Henvendt til Jakob og Johannes fortsatte han: ‘Kan i tømme det lidelsens bæger, som jeg skal tømme?’ ‘Ja, det kan vi!’ ‘Godt, I skal få lov at tømme det samme bæger. Men det er ikke mig, der afgør, hvem der skal sidde ved min højre og venstre side. Min himmelske Far har allerede bestemt, hvem der skal sidde der.’ De ti andre disciple blev vrede, da de hørte, hvad de to brødre havde bedt om. Men Jesus kaldte dem sammen og sagde: ‘I ved, hvordan magthaverne i denne verden holder af at herse og hundse med folk, og hvordan de store nyder at vise deres magt over for de små. Sådan må det ikke være hos jer. De, som gerne vil være store og betydningsfulde blandt jer, skal være tjenere for alle de andre. Menneskesønnen kom jo heller ikke for at lade sig betjene, men for selv at tjene og give sit liv som løsesum, for at mange kan blive sat fri.’“

Lukas 19,5-10

”Da Jesus nåede frem til træet, kiggede han op og sagde: ‘Skynd dig at komme ned, Zakæus! Gud vil, at jeg skal besøge dig i dag.’ Zakæus klatrede ned i en fart og inviterede glad Jesus med sig hjem til spisning, mens folk forarget mumlede: ‘Enhver ved da, at den mand er en stor synder, og nu går Jesus med ham hjem!’ Under måltidet rejste Zakæus sig og sagde til Jesus: ‘Herre, jeg vil give halvdelen af, hvad jeg ejer, til de fattige, og hvis jeg har presset penge af nogen, så vil jeg give det firedobbelt tilbage.’ Da udbrød Jesus: ‘I dag er frelsen kommet til dette hjem, for denne mand har vist den samme tro som Abraham. Menneskesønnen er jo netop kommet for at opsøge og frelse de fortabte.’“

Matthæus 5,17-18

”Tro ikke, at jeg er kommet for at nedbryde loven eller profeterne. Jeg er ikke kommet for at nedbryde, men for at opfylde. Sandelig siger jeg jer: Før himmel og jord forgår, skal ikke det mindste

bogstav eller en eneste tøddel forgå af loven, før alt er sket.“ (DDB 92)

DET TROR VI

Kristi liv, død og opstandelse

”I Kristi liv i fuldkommen lydighed mod Guds vilje, hans lidelse, død og opstandelse har Gud tilvejebragt det eneste middel til soning af menneskenes synder. De, der ved tro tager imod denne soning, får evigt liv. Al skabningen vil derved bedre kunne forstå Skaberens hellige og uendelige kærlighed. Denne fuldkomne soning ophøjer Guds lovs retfærdighed og hans nådefulde karakter, fordi den både fordømmer synden og skaber udvej for, at vi kan finde tilgivelse. Kristi død er stedfortrædende og sonende, forligende og forvandlende. Kristi opstandelse forkyn-der Guds sejr over det ondes magter, og for dem, som tager imod Kristi soning, er den garantien for deres endelige sejr over synd og død. Den erklærer, at Jesus Kristus er Herren, for hvem hvert knæ skal bøje sig i himmel og på jord.“¹⁵

- a. Johannes 3,16
- b. Esajas 53
- c. 1 Petersbrev 2,21-22
- d. 1 Johannes 2,2; 4,10
- e. Kolossenserbrevet 2,14-15
- f. Filipperbrevet 2,6-12

¹⁵ *Sådan tror vi*, side 96

BED EN BØN

Forestil dig de sidste øjeblikke af Kristi liv på Golgata. Når du ser scenen for dig, så lyt til stemmerne og fornem hadet i luften. Efter at du har mediteret over korset, så fortæl Gud, hvad du har brug for at fortælle ham. Hvis Gud skulle tale til dig i lyset af Golgata, hvad tror du så, han ville sige om dit liv lige nu?

MERE END ORD

Interview: Stil nogen, du kender som åndeligt eftertænksomme, følgende interviewspørgsmål:

1. Hvis du kun kunne vælge tre historier eller begivenheder fra Kristi liv til at dele, hvilke ville du så vælge, og hvorfor?
2. Hvad tror du er det allervigtigste udsagn i de fire evangelier?
3. Del en oplevelse, historie eller begivenhed fra dit liv, hvor Kristi liv havde en særlig betydning for dig. (Giv dem god tid til dette spørgsmål.)

I Bibelen finder vi væsentlige historier og udsagn, der gør skriften ægte og livsforvandlende for os. Hvilke begivenheder i dit liv (vælg tre) har været afgørende?

I SPEJLET

- Hvordan har studiet af Jesu liv og mission været til hjælp for dig?
- Hvad ville du ønske, du vidste mere om?

STUDIE
10

HERRENS NADVER

ÅBNINGSHISTORIE

Sammenstødet var uundgåeligt. Jeg gik i fuldt fart rundt om et hjørne, og Karen, der gik lige mod mig, hverken kiggede sig for eller forventede at se mig komme halsende. Vi manglede menigheds-tjenere denne sabbat, så jeg fór omkring udenfor kirken, mens jeg holdt godt fast i et sølvfad med små brødstykker og bægere med druesaft. Selv i det øjeblik jeg rundede hjørnet, nåede jeg at tænke: *Jeg håber ikke, der er nogen på den anden side, for så ville de ... bang!* Der var druesaft overalt, og de tandpastatubelågsformede nadverglas ramte jorden. Karen havde røde pletter på sin ensfarvede, gule kjole. Jeg var den sidste person, hun havde forventet eller ønsket at løbe ind i – bogstaveligt talt.

”Undskyld!” sagde hun. ”Du undrer dig sikkert over, hvorfor jeg er på vej hjem.“

”Øhm, faktisk er jeg lidt våd nu, så jeg havde ikke nået at tænke over, hvor du var på vej hen. Er du på vej hjem, fordi det er nadversabbat?” (Hvis hun var, så ville jeg ikke lade det gå stille hen.)

Hun nikkede. ”Jeg vidste ikke, at det var i dag, og på det seneste ... har jeg ... altså ... jeg synes bare ikke, jeg kan være med i nadveren lige nu.“

Jeg samlede glassene og brødet op og lagde dem tilbage på bakken. ”Ville du have noget imod at fortælle mig, hvorfor du ikke synes, du skal være med?”

Hun kiggede væk. ”Jeg har bare ikke været særlig tæt på Gud på det seneste, og jeg tror ikke, jeg fortjener det her.“

Jeg tænkte et øjeblik over, hvad hun sagde. ”Karen, jeg vil gerne have, du skal vide, at det er når du er langt væk fra Gud, at du er allermest klar til nadver. Nadver er ikke for dem, der er klar; det er for dem, der er bevidst om deres syndighed og gerne vil huske på Guds nådes-gerning for dem på Golgata. Når du føler dig langt væk, er det ét tidspunkt du har mest brug for det. Vi glemmer alle sammen betydningen af Kristi offer, så vi gør det her for at mindes dette, ikke for at vise hvor parate vi er.

Desuden, hvis du ikke tager del i nadveren, vil din præst jage dig og døbe dig i druesaft, indtil du tager dig sammen!” sagde jeg med et skævt smil på læben. Hun kiggede op og grinede. Vi gik tilbage ind i kirken, og hun satte sig ned, mens jeg gik hen i køkkenet for at hente mere druesaft.

Da det var tid til vidnesbyrd i den lille kirke, rejste Karen sig op og fortalte menigheden om sit

sammenstød. ”Jeg havde lyst til at blive væk. Jeg tror, at hvad Satan ønsker sig mere end noget andet, er at vi stikker af, men Gud håber på, at vi bliver.“

Den dag mindede den lille hændelse os alle sammen om Guds forunderlige nåde. ”Gør dette for at mindes mig,” sagde Jesus. ”Husk mig.“ Somme tider går vi glip af nåden, fordi det føles akavet. Andre gange holder vi os selv tilbage på grund af en stærk syndserkendelse. Men du kommer ikke ud for en bedre mulighed for at modtage nåden. Nadveren er i virkeligheden kun for dem, der ved, at de har brug for den.

Hvad plejer du at gøre for at minde dig selv om vigtige ting i dit liv? En liste? En sløjfe om pegefingern? I vores travle verden er det så let at glemme selv de vigtigste ting. Det var Guds tanke, at nadveren skulle være en aktiv påmindelse (ligesom sabbatten minder os om Gud som vores skaber) om, at Kristus er vores forløser og herre. Læs de følgende vers og læg mærke til, hvordan dette måltid er mere end bare et ”sidste måltid.“

KRISTI LIV

Markus 14,17-26

”Efter mørkets frembrud gik Jesus derhen sammen med de tolv disciple. Mens de lå ved bordet og spiste, udbrød han: ‘Det siger jeg jer: En af jer vil forråde mig!’ Disciplene blev meget bedrøvede, og den ene efter den anden spurgte ham: ‘Det er vel ikke mig?’ ‘Det er en af jer tolv,’ svarede Jesus. ‘Han dypper et stykke brød i skålen sammen med mig. Selv om Menneskesønnen nødvendigvis må dø, som Skrifterne har sagt, så må jeg sige: Ve det menneske, som forråder mig! Det havde været bedre for ham, om han aldrig havde levet.’ Under måltidet tog Jesus et brød, takkede Gud, brækkede det i stykker og delte det ud til dem, idet han sagde: ‘Tag imod dette brød. Det er mit legeme.’ Så tog han et bæger med vin, takkede Gud og sendte det rundt, og de drak alle deraf. Han sagde: ‘Det er mit blod, som udgydes for mange, og som besegler den nye pagt. Det siger jeg jer: Jeg skal ikke drikke vin mere før den dag, da jeg drikker den ny vin i Guds rige.’ Da Jesus og hans disciple havde sunget lovsangen, gik de ud mod Olivenbjerget.“

Lukas 24,30-31

”Da de skulle til at spise, tog Jesus brødet, takkede Gud, brækkede det i stykker og gav dem det. Da var det, som om deres øjne åbnedes, og nu kunne de genkende ham. Men i samme øjeblik blev han usynlig for dem.“

DET TROR VI

Herrens nadver

”I Herrens nadver får vi del i symbolerne på Jesu legeme og blod og giver derved udtryk for troen på ham, vor Herre og Frelser. I nadverens erfaring er Kristus til stede for at møde og styrke sin menighed. Når vi deltager i nadveren, forkynder vi med glæde Herrens død, indtil han kommer. Vor forberedelse til nadveren må omfatte selvransagelse, anger og bekendelse. Jesus Kristus indstiftede fodtvætningen som et udtryk for fornyet renselse, for at symbolisere villighed til at tjene hinanden i ydmyghed, som Kristus viste det, og for at forene vore hjerter i kærlighed. Nadvergudstjenesten er åben for alle troende kristne.“¹⁶

- a. 1 Korintherbrev 10,16-17; 11,23-30
- b. Matthæus 26,17-30
- c. Åbenbaringen 3,20
- d. Johannes 6,48-63
- e. Johannes 13,1-17

BED EN BØN

Skriv en bøn til Gud, hvor du fokuserer på, hvad du bedst husker om Golgata og det offer, Kristus gav for dig dér. Bed Gud om på andre måder at minde dig om dit forhold til ham.

¹⁶ *Ibid.*, side 170

MERE END ORD

Tag del i en nadverhandling. Gør det sammen med venner, eller med din makker i dette studie. Reflekter over timerne på Golgata og læg så planer for begivenheden.

Interview: Inviter nogen til at dele deres svar på følgende spørgsmål:

1. Kan du fortælle mig om din mest mindeværdige nadvergudstjeneste? Hvorfor var den særlig?
2. Hvordan kan man opleve nadverens virkelige betydning og gøre den så meningsfyldt som mulig?
3. Hvordan er fodvaskningen en vigtig del af nadveroplevelsen?

I SPEJLET

- Reflekter over de sider af dit forhold til Gud, som du har det med at glemme, og skriv nogle idéer ned til, hvordan du kan huske på Guds nåde i dit liv.

ÅNDELIGE GAVER & TJENESTER

ÅBNINGSHISTORIE

Hver gang jeg køber noget større, gør jeg to ting: (1) jeg køber en udvidet garanti og (2) jeg beder. Jeg beder, fordi hvis det går i stykker, så har jeg ikke et eneste mekanisk gen i min krop til at reparere det med. Jeg kan huske, når jeg hjalp min far med hans bil. Når han bad mig om en stjerneskruetrækker, gik jeg ind på mit værelse og prøvede at finde noget på mit teleskop, der lignede en skruetrækker. Jeg havde ingen idé om hvorfor, men jeg gjorde gerne, hvad min far bad om.

Efter lidt tid kom jeg fortvivlet ud igen: ”Jeg kan ikke finde nogen.“ Med et smil viste han mig så forskellen på en stjerneskruetrækker og en almindelig en. I dag kan jeg godt kende forskel, men jeg er ikke særlig god til at bruge hverken den ene eller den anden slags.

Nogle mennesker er som skabt til bestemte opgaver. Gud har skabt os med forskellige evner. Der er nogen af dem, vi opøver over tid, mens andre virker mere medfødte. Jeg kan tvinge mig selv til at lære noder og spille et instrument, men ægte musikere har musikken i deres DNA. De brænder for den. Uanset om du lærer en evne eller du er født med den, er det en kendsgerning, at Gud har brug for dig og dine evner. Når du overgiver dig selv til Gud, overgiver du også alle dine evner til blive brugt til Kristi legemes mission.

”Derfor formaner jeg jer til, kære brødre, som følge af Guds barmhjertighed, at bringe Gud jeres legemer som et levende, helligt offer, der er ham til behag. Dette skal være jeres åndelige gudsyndelse“ (Romerbrevet 12,1).

Det er, hvad det vil sige at tilbede Gud. Tilbedelse handler ikke om at sidde stille i kirken en time eller to om ugen. At tilbede Gud vil sige at overgive hele dig til ham. Se på, hvordan Jesus slap sine disciple løs til at tjene på Guds vegne.

KRISTI LIV

Lukas 10,1-20

”Jesus udvalgte nu 70 andre disciple, som han ville sende i forvejen, to og to, til de landsbyer, han selv senere ville besøge. Han gav dem følgende instrukser: ‘Høsten er stor, men arbejderne er få. Bed derfor høstens herre sende flere arbejdere ud til sin høst. Tag af sted nu. Jeg sender jer som lam blandt ulve. Tag hverken penge eller oppakning med og heller ikke ekstra sko. Spild ikke tiden ved at falde i snak med dem, I møder undervejs. Når I

kommer ind i et hus, skal I straks velsigne det ved at sige: 'Fred være med hjemmet her!' Hvis der bor nogen, som vil tage imod jeres fredshilsen, vil de nyde godt af velsignelsen. Hvis ikke, vil velsignelsen vende tilbage til jer selv. Når I kommer ind i en landsby, hvor de tager imod jer, skal I ikke flytte rundt fra hus til hus. Bliv på ét sted og spis og drik det, som sættes frem for jer. En arbejder er sin løn værd. Helbred de syge i byen og sig til dem: 'Nu er Guds rige kommet.' Men hvis en by ikke tager imod jer, så gå gennem dens gader og råb: 'Vi ryster støvet fra jeres by af vores fødder for at advare jer mod Guds dom. Vi har sagt jer det: Guds rige er kommet nær!' Jeg siger jer, at det gudløse Sodoma vil stå sig bedre på dommens dag end sådan en by.' Jesus fortsatte: 'Ved dig, Hozanin! Ve dig Betsajda! Hvis de undere, som jeg udførte i jeres gader, var sket i Tyrus og Sidon, så ville de for længe siden have angret deres ondskab. Ja, Tyrus og Sidon vil slippe billigere på dommens dag end jer. Og du, Kapernaum, mon du skal ophøjes til Himlen? Nej, du skal sendes ned i Dødsriget!' Derefter sagde han til disciplene: 'De, der lytter til jer, lytter til mig, og de, der forkaster jer, forkaster mig, og dermed forkaster de også ham, der sendte mig.' Da de 70 disciple vendte tilbage, fortalte de glædestrålende: 'Herre, selv de onde ånder adlyder os, når vi bruger den autoritet, vi har fået fra dig.' Jesus svarede: 'Jeg så Satan falde ned fra himlen som et lyn. Jeg har givet jer magt til at træde på 'slinger' og 'skorpioner' – ja, magt over hele fjendens hær – og han vil ikke kunne skade jer. Men det afgørende er ikke, at de onde ånder adlyder jer. Nej, glæd jer hellere over, at jeres navne er indskrevne i Himlen.'"

Kristus sendte hver enkelt discipel. Jeg ved ikke, hvordan han satte dem sammen to og to. Jeg er ikke sikker på, hvem der tog hvorhen. Men Jesus gav dem myndighed til at arbejde. De havde hver en rolle at spille. Det er det samme med os. Hver troende har fået en gave – en åndelig gave – at bruge til at bygge Guds rige på jorden. Nogle har få gaver, andre har mange, men hver eneste gave er værdifuld, og kirken har brug for alle gaverne, hvis den skal lykkes i sin mission.

Hvad er en åndelig gave?

Hvornår eller hvordan gives den?

Hvordan opdager jeg, hvad Gud ønsker, jeg skal gøre?

DET TROR VI

Åndelige gaver og tjenester

"I enhver tidsalder skænker Gud åndelige gaver til medlemmerne af sin menighed. Disse gaver skal det enkelte medlem benytte sig af i kærlighedens tjeneste til menighedens og menneskehedens fælles bedste. Givet ved Helligåndens mellemkomst, han, som tildeler det enkelte medlem efter sin vilje, repræsenterer disse gaver alle de evner og tjenester, som menigheden behøver for at kunne udføre de opgaver, Gud har betroet den. Ifølge Den hellige Skrift omfatter disse gaver tro, nådegaver til at helbrede, profetere, forkynde, undervise, styre, forlige, øve barmhjertighed, selvopofrende tjeneste og næstekærlighed til hjælp og opmuntring for mennesker. Nogle medlemmer er kaldet af Gud og udrustet af Ånden for at gøre tjeneste i menigheden som hyrder, evangelister, apostle og lærere. Der er et særligt behov for disse nådegaver, for at medlemmerne kan blive udrustet til tjeneste, for at opbygge menigheden til åndelig modenhed og fremelske enhed i tro og kundskab om Gud. Når medlemmerne gør brug af disse åndelige gaver som trofaste husholdere over Guds mangfoldige nåde, er menigheden beskyttet mod den nedbrydende indfyldelse af falsk lære. Den vokser med en vækst, som er fra Gud, og opbygges i tro og kærlighed."¹⁷

- a. Romerbrevet 12,4-8
- b. 1 Korintherbrev 12,9-11.27-28
- c. Efeserbrevet 4,8.11-16
- d. Apostlenes Gerninger 6,1-7
- e. 1 Timotheus 3,1-13
- f. 1 Petersbrev 4,10-11

Udfyld spørgeskemaet om åndelige gaver (se Appendiks A) og find ud af, hvad du tror, dine gaver er. Sammenlign dine resultater med din makker eller gruppe, og snak om, hvad I synes om dem.

¹⁷ *Ibid.*, side 180

BED EN BØN

Bønnefokus i denne uge

Sig Gud tak for de særlige gaver, du tror, han har givet dig. Nævn dem ved navn og bed Gud om at bekræfte dem i dit liv. (Det kan han kun gøre, når du aktivt begynder at udføre opgaver og gøre tjeneste.)

MERE END ORD

Siden det var Guds ønske, at åndelige gaver skulle opbygge Kristi legeme (menigheden), så kan du skrive et brev til din præst og/eller menighedsbestyrelse, hvor du beskriver, hvad du tror, dine gaver er, og bede dem om at involvere dig eller give dig mulighed for at arbejde for kirkens mission – eller, ligesom til fodbold: ”Hvor skal jeg spille?”

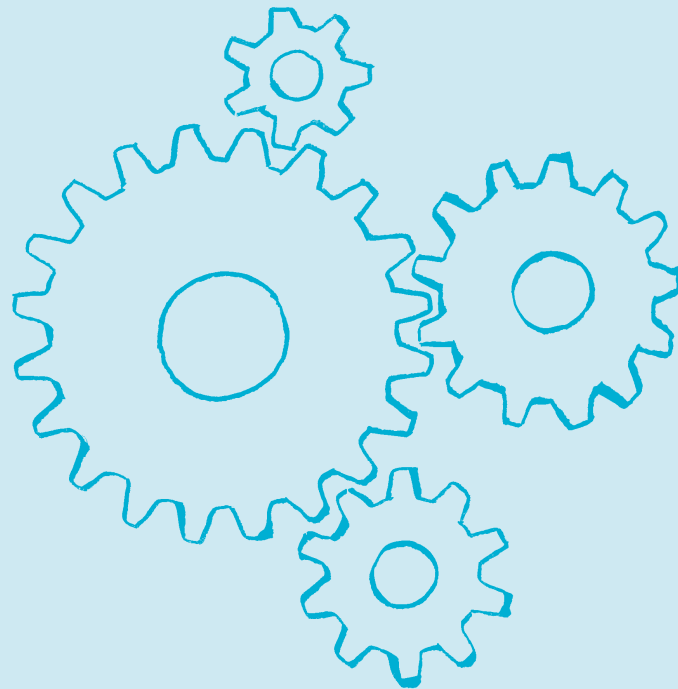
Tænk over flere bestemte opgaver, du kan udføre for at udvikle din gave og begynd at reflektere over og dele, hvad der sker med dig, idet du bliver det, Gud har designet dig til at være.

I SPEJLET

- Reflekter over dine oplevelser med åndelige gaver i denne uge.
- Hvad håber du, der vil ske med din tjeneste for Gud i de næste par måneder?
- Hvilke forhåbninger har du til, hvordan det vil hjælpe dig til at blive mere som Kristus?

STUDIE
12

MENIGHEDEN

ÅBNE SPØRGSMÅL

Enten/eller

Er menighedens primære formål at skabe rammer for, at troende kan vokse eller at fokusere på at nå ikke-troende?

Vis, hvor du tror, din menighed er, på skalaen.

1 – I live, stærk og velfungerende

5 – Ødelagt og splittet, med kun få dele, der virker

1	2	3	4	5
I live				Ødelagt

Hvorfor tror du, din menighed er sådan?

ÅBNINGSHISTORIE

Ud over frikvarterer og idræt, så er der ikke meget i løbet af en skoledag, der kan måle sig med spisefrikvarteret. En dag var jeg med min kone på arbejde, mens hun var ved at udvikle et støtteprogram for skolebørn, og pludselig befandt jeg mig sammen med første klasse ved frokosttid. Det var hyggeligt at se eleverne møfle omkring klasseværelset med deres madpakker og små mælkekartoner. Men en dreng med rødt, krøllet hår blev siddende på sin plads. Mit hjerte sank, da nogen sagde højt, hvad der var tydeligt for enhver: ”Brian har ikke nogen frokost med.“

Først syntes jeg det var en ond bemærkning. Men før jeg kunne reagere, myldrede alle børnene i aktion. Det, jeg så, sidder stadig på min nethinde som et af de smukkeste billeder på fællesskab. Hver eneste elev begyndte at knække små stykker af deres rugbrødsadder og lægge dem på en bakke, der blev sendt rundt i lokalet. Jeg så aldrig, hvem der begyndte. Chipsposer blev åbnet, og den brune bakke blev fyldt af hver eneste smagsvariant, man kan forestille sig, plus en halv banan, bunkevis af gulerødder og selleristænger, og adskillige halve

småkager. Da bakken blev sat ned foran den sultne knægt, bredte der sig et forlegent smil på hans fregnede ansigt.

Flov? En smule. Fuldstændig overvældet af et festmåltid, der kunne brødføde fem førsteklasses-elver? Uden tvivl.

Jeg havde adskillige spørgsmål. Hvem begyndte med at sende bakken rundt? Hvornår havde de lært at gøre det her? Hvorfor havde *jeg* ikke glemt *min* madpakke? ”Hvor har de lært at gøre det?” spurgte jeg læreren. Han smilede. ”Det skete for et par år siden, hvor jeg havde en elev, der ville dele sin madpakke med enhver, der havde glemt sin. Alle gav et bidrag, og så blev det bare en usagt regel i klassen. Når nogen har glemt deres madpakke, så hjælper alle.“ Jeg var lamslået over, hvordan børnene på en så simpel måde udviste fællesskab.

To sandheder slår mig, når jeg tænker tilbage på den dag i klasseværelset. 1. Når alle giver, er der så stor overflod, at de, der bliver hjulpet, får en overvældende oplevelse af Guds overstrømmende nåde. 2. Den store ”madpakke-revolution“ begyndte kun med ét barn.

Jesus stiftede kirken, da én person endelig forstod formålet. Hvad var det i virkeligheden, han mente? Var Peter den nyudnævnte kirkeleder? Taler Jesus om sig selv som klippen?

Jeg tør godt at sige, at Peter havde lang vej igen. Det er også tydeligt, at vores vej ind i kirken ikke går gennem Peter. Jesus siger simpelthen: ”Jeg begynder med dig.“

Kirken – er det en bygning? En organisation? De forskellige symboler, Bibelen bruger til at beskrive kirken, er vinduer, der kan vise hvordan Gud er, og hvordan han har skabt os som mennesker, der trives i fællesskaber. Læs den følgende bibelhistorie og se, hvad du synes.

KRISTI LIV

Matthæus 16,13-18

”Jesus og disciplene gik nu nordpå til det distrikt, hvor byen Cæsarea Filippi ligger. Så spurgte han dem: ‘Hvem siger folk, at Menneskesønnen er?’ ‘Nogle siger, at du er Johannes Døber, der er kommet tilbage fra de døde,’ svarede de. ‘Andre siger, at du er Elias eller Jeremias eller en anden af profeterne, der er genopstået.’ ‘Og hvad siger I? Hvem tror I, at jeg er?’ Simon Peter svarede: ‘Du er Messias, Guds egen Søn!’ ‘Simon, Jonas’ søn, du er en velsignet mand,’

sagde Jesus, 'for det har du ikke fra mennesker, men min Far i Himlen har åbenbaret det for dig! Derfor siger jeg til dig: Du skal hedde Peter, og på den klippegrund vil jeg bygge min menighed. Djævelen vil aldrig kunne få magten over den.'"

DET TROR VI

Menigheden

"Menigheden er det samfund af troende, der bekender Jesus Kristus som Herre og Frelser. Ligesom Guds folk på Det Gamle Testaments tid er vi kaldet ud fra verden, og vi slutter os sammen for at tilbede, for at nyde fællesskabet, for at få vejledning i ordet, for at fejre Herrens nadver, for at kunne tjene hele menneskeheden og for at kunne forkynde evangeliet over hele verden. Menigheden har sin autoritet fra Kristus – Ordet, som blev menneske – og fra Den hellige Skrift, som er det skrevne ord. Menigheden er Guds familie. Den er antaget af ham som Guds børn. Dens medlemmer lever i den nye pagt. Menigheden er Kristi legeme, et samfund af troende, for hvem Kristus selv er hovedet. Menigheden er den brud, for hvem Kristus døde, for at han kunne hellige og rense den. Når han kommer tilbage som sejrherre, vil han tage en herliggjort menighed til sig, de trofaste fra alle tider, som han har købt med sit blod, uden plet eller rynke, men hellige og dadelfrie."¹⁸

- a. 1 Mosebog 12,3
- b. Apostlenes Gerninger 7,38
- c. Efeserbrevet 4,11-15; 3,8-11
- d. Matthæus 28,19-20
- e. Matthæus 16,13-20; 18,17-18
- f. Efeserbrevet 2,19-22; 1,22-23; 5,24-27

¹⁸ *Sådan tror vi*, side 120

Hvad bør menigheden være for dens medlemmer og for verden omkring dem? Hvordan balancerer du personlige mangler med den kraftige påvirkning, troende har, når de er sammen om Guds arbejde? Hvorfor er menigheden så vigtig for at sprede evangeliet til verden?

BED EN BØN

Det er uendelig stor forskel på en gladiator og en tilskuer. Den ene er aktiv i kampen; den anden kigger bare på. Kirkerne i den vestlige verden har desperat brug for gladiatore, ikke tilskuere. Tal med Gud om problemet og inviter Gud til at tale til dig personligt om, hvordan du kan forvandle din lokale menighed. Spørg ham om den mission, han har til dig.

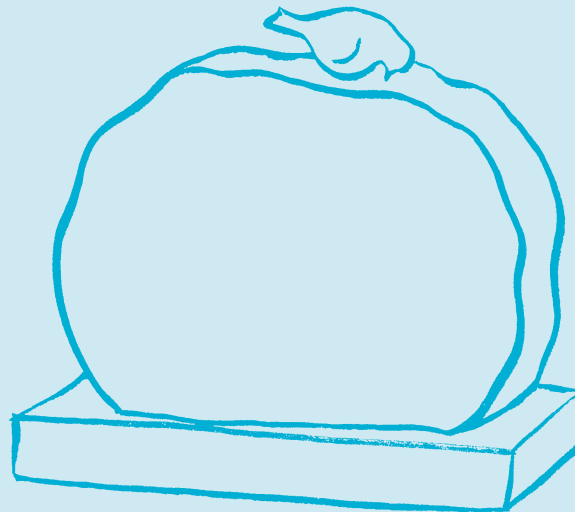
MERE END ORD

Få fat i en fortegnelse over verdens adventist-organisationer i verden, delt op i geografiske afsnit. Kig på de navne, steder og institutioner, der udgør verdenskirken. Selv om hver menighed er en enhed for sig, er vi også alle kædet sammen med andre globalt, når vi tilbeder, tror og arbejder for samme formål. Tag en globus, find nogle af de steder, der er nævnt, og bed specifikt for kirkens mission i et område, du føler dig ledt til at bede for. Måske får du lyst til at skrive et brev til de lokale ledere og spørge dem, hvordan det går, og hvad du kan bede for, mens du tænker på dem.

I SPEJLET

- Reflekter over menighedens påvirkning på dit liv.
- Hvad er nogle af de ting, du giver til den?
- Hvordan ser du din rolle som en kropsdel på Kristi legeme?
- Hvordan kan du forestille dig, at dine gaver bidrager til helheden?

DØDEN & OPSTAND- ELSEN

ÅBNINGSHISTORIE

”En dreng og hans far var ude at køre bil, da en bi fløj ind ad det åbne vindue. Drengen var så ekstremt allergisk over for bistik, at både han og faren vidste, at hans liv var i fare. Drengen hoppede forvildet omkring og prøvede at undgå den ophidsede bi, mens faren roligt rakte hånden ud og lukkede den om bien. Da han åbnede sine hænder, begyndte bien at flyve igen, og drengen blev endnu en gang rædselsslagen. Så sagde faren: ‘Se, min dreng,’ og viste sin hånd, hvor en brod havde sat sig fast, ‘dens brod er væk, den kan ikke længere skade dig.’¹⁹

Den samme oplevelse har de, der stoler på Kristus – dødens brod kan ikke skade os. Når vi nu skal studere mennesket tilstand i døden, begynder vi med en historie, hvor Jesus pludselig står i et af menneskelivets mest hjerteskerende øjeblikke: en elsket, der har mistet livet. Faktisk er der tre historier i Kristi liv, der beskriver Guds reaktion på døden. Døden er et resultat af synden, og synden er frelserens fjende. Læs de tre historier og diskuter, hvad de hver især fortæller om dødens magt.

KRISTI LIV

Johannes 11,1-44

”Der var en mand ved navn Lazarus, som boede i landsbyen Betania sammen med sine søstre Maria og Marta. (Det var den Maria, der er kendt for at have hældt kostbar olie ud over Jesu fødder og tørret dem med sit hår). Nu skete der det, at Lazarus blev alvorligt syg. De to søstre sendte derfor bud til Jesus om, at hans gode ven Lazarus var meget syg. Da Jesus hørte det, sagde han: ‘Den sygdom ender ikke med døden, men Gud vil blive æret gennem det, der skal ske, og Guds Søn vil også blive æret derved.’ Jesus holdt meget af Marta, Maria og Lazarus. Efter at have fået beskeden, blev han endnu to dage dér, hvor han var, men så sagde han til disciplene: ‘Kom, lad os gå tilbage til Judæa!’ Disciplene protesterede: ‘Mester! For kort tid siden forsøgte de jødiske ledere at slå dig ihjel. Vil du nu derhen igen?’ Men Jesus sagde: ‘Har dagen ikke tolv timer, hvor vi må gøre Guds gerninger? De, der vandrer i lyset, falder ikke, for de ser verdens Lys. Men de, der vandrer i mørket, falder, for de har ikke lyset i sig.’ Så tilføjede han: ‘Vores ven Lazarus sover, men jeg vil gå hen og vække ham op.’ ‘Hvis han sover, kommen han sig nok,’ sagde disciplene. De troede nemlig, at Jesus havde talt om almindelig søvn, men han havde talt om Lazarus’ død. Så sagde han rent ud:

¹⁹ Michael Green, *1500 Illustrations for Biblical Preaching*, side 96.

‘Lazarus er død, og for jeres skyld er jeg glad for, at jeg ikke var der, for hans død vil hjælpe jer til at tro. Men lad os nu komme af sted!’ Thomas, der også blev kaldt ‘Tvillingen’, sagde til de andre disciple: ‘Lad os bare gå med Jesus! Så dør vi i det mindste sammen!’ Da Jesus nåede frem til Betania, fik han at vide, at Lazarus var blevet begravet tre dage forinden. Betania lå knap tre kilometer fra Jerusalem, og mange venner fra hovedstaden var kommet for at trøste Marta og Maria i sorgen over deres bror. Da nu Marta hørte, at Jesus var på vej, gik hun ham i møde. Maria derimod blev hjemme. Da Marta nåede hen til ham, sagde hun: ‘Herre, hvis du havde været her, så var min bror ikke død. Men selv nu ved jeg, at hvad du end beder Gud om, det vil han gøre for dig.’ ‘Din bror skal vende tilbage til livet,’ sagde Jesus. ‘Jeg ved, at han skal vende tilbage til livet på opstandelsens morgen.’ Jesus fortsatte. ‘Jeg er opstandelsen og livet. De, der tror på mig, skal leve, selv om de dør; og de, der lever i troen på mig, skal aldrig i evighed dø. Tror du på det, Marta?’ ‘Ja, Herre,’ sagde hun, ‘jeg tror, at du er Messias, Guds Søn, som vi så længe har ventet skulle komme.’ Derefter løb Marta hjem til Maria, trak hende til side og sagde: ‘Mesteren er kommet, og han vil gerne tale med dig.’ Maria rejste sig med det samme og gik ud for at møde ham. Jesus var endnu ikke kommet ind i landsbyen, men var stadig på det sted, hvor Marta havde mødt ham. Da de, der var i huset for at trøste Maria, lagde mærke til, at hun pludselig rejste sig og gik, troede de, hun ville ud til Lazarus’ grav for at græde. Derfor fulgte de efter hende. Maria kom nu ud til det sted, hvor Jesus var, og hun faldt ned for hans fødder og udbrød: ‘Herre, hvis du havde været her, var min bror ikke død.’ Da Jesus så hende græde og hørte de andres gråd, blev han heftigt oprørt i sin ånd og spurgte: ‘Hvor har I lagt ham?’ ‘Herre, kom og se!’ lød svaret. Jesus brast i gråd. ‘Se, hvor meget han holdt af Lazarus,’ var der nogle der sagde. Men andre sagde: ‘Når han kunne helbrede en blind, kunne han så ikke også have forhindre denne mands død?’ Da blev Jesus igen oprørt i sit indre, og han gik hen mod gravstedet, som var en klippehule med en stor sten rullet for indgangen. ‘Tag stenen bort!’ beordrede han. ‘Herre,’ sagde Marta, ‘det lugter ikke godt, for det er nu den fjerde dag, han ligger der.’ Jesus svarede: ‘Har jeg ikke sagt til dig, at hvis du tror, vil du få Guds forunderlige magt at se?’ Så rullede de stenen bort. Jesus så op mod himlen og sagde: ‘Jeg takker dig, Far, fordi du har bønåret mig. Jeg ved godt, at du altid hører mig, men jeg siger det for de menneskers skyld, der står her omkring mig, for at de kan komme til tro på, at det er dig, som har sendt mig.’ Så råbte han med

høj røst: 'Lazarus, kom herud!' Den døde kom ud – med hænder og fødder viklet ind i ligklæder og med et tørklæde om ansigtet. 'Hjælp ham af med de ligklæder!' sagde Jesus.“

Markus 5,35-43

”Mens han endnu stod og talte med hende, kom der nogle til Jairus med en besked fra hans hjem: 'Din datter er død,' sagde de til ham. 'Der er ingen grund til at ulejlige mesteren mere.' Jesus hørte, hvad der blev sagt, og sagde henvendt til Jairus: 'Vær ikke bange. Du skal bare tro på mig.' Jesus ville ikke have andre med sig hen til Jairus' hjem end Peter, Jakob og dennes bror Johannes. Da de kom derhen, var der en vældig larm. Folk græd og jamrede højlydt inde i huset. Jesus og disciplene gik indenfor. 'Hvorfor græder og jamrer I sådan?' spurgte han. 'Den lille pige er ikke død. Hun sover bare.' De lo ad ham, men han bad dem alle gå udenfor og tog kun den lille piges far og mor og de tre disciple med ind i det værelse, hvor hun lå. Han gik hen til sengen, tog pigens hånd og sagde: 'Stå op, lille pige!' Straks rejste hun sig op og begyndte at gå omkring. Hun var 12 år gammel. Forældrene stod og stirrede med åben mund. 'I må ikke sige det til nogen,' sagde Jesus strengt, 'og sørg for, at hun får noget at spise.'“

Lukas 7,11-17

”Senere var Jesus på vandring i retning mod en by, der hedder Nain, og som sædvanlig havde han følgeskab af sine disciple og en stor skare af nysgerrige. Da de nærmede sig byporten, kom et begravelsesfølge dem i møde. Det viste sig at være en ung mand, der netop var død. Hans mor var enke og havde ikke andre sønner. Mange sørgende fra byen var med i følget. Da Jesus så moderen, fik han medlidenhed med hende. 'Græd ikke!' sagde han. Så gik han hen og rørte ved båren, så bærerne standsede. 'Unge mand,' sagde han, 'rejs dig op!' Den døde satte sig op og begyndte at sige noget, og Jesus gav ham tilbage til hans mor. Overvældet af ærefrygt gav tilskuerne sig til at prise Gud. 'En stor profet er midt iblandt os,' sagde de. 'Gud er kommet til os for at hjælpe sit folk.' Beretningen om, hvad der var sket den dag, spredtes ud over jødernes land og videre ud til de omkringliggende lande.“

DET TROR VI

Døden og opstandelsen

”Syndens løn er døden, men Gud, som alene er udødelig, vil skænke evigt liv til sine genløste. Indtil den dag er døden en ubevidst tilstand for alle mennesker. Når Kristus, som er vort liv, kommer til syne, vil de opstandne retfærdige og de levende retfærdige blive herliggjort og borttrykket for at møde deres Herre. Den anden opstandelse, de uretfærdiges opstandelse, finder sted tusind år senere.“²⁰

- a. Romerbrevet 6,23
- b. 1 Timotheus 6,13-16
- c. Prædikeren 9,5-6
- d. Salme 146,3-4
- e. Johannes 11,11-14
- f. Kolossenserne 3,4
- g. 1 Korintherbrev 15,51-54
- h. 1 Thessalonikerbrev 4,13-17
- i. Johannes 5,28-29
- j. Åbenbaringen 20,1-10

Hvilket vers taler mest til dig om Guds løfter om det hinsides?

BED EN BØN

Hvilke skriftsteder hjælper dig mest til at forholde dig til tanken om døden? Tal i dine bønner til Gud åbent med ham om dit liv, din fremtid og opstandelsens dag.

²⁰ *Ibid.*, side 300

MERE END ORD

Interview: Find nogen, der har mistet en, de holder af inden for det seneste år og bed dem om at dele nogle skriftsteder eller historier fra Bibelen, der har givet dem opmuntring. Spørg dem:

Hvordan påvirker dit syn på døden og opstandelsen, hvordan du lever hver dag?

I SPEJLET

- Tænk over, hvad du gerne ville have, folk skulle sige om dig til din begravelse.
- Ikke for at være morbid, men hvordan vil du gerne have din begravelse til at være, og hvorfor?
- Hvordan hjælper vores viden om døden og opstandelsen os til at leve i en verden, hvor mennesker dør?

KRISTI GENKOMST

ÅBNINGSHISTORIE

En aften, mens jeg gik i gymnasiet, sad jeg og spiste sammen med en af mine klassekammerater, og vi talte om Jesu genkomst. Som teenager havde jeg mange spørgsmål til emnet. Det havde Jørgen også. ”Vi har ikke alle svarene,“ havde hans far sagt, ”men vi ved alt, hvad vi har brug for. Den bedste måde at forberede sig på det andet komme på, er ved at leve hver dag, som om det var ens sidste.“

”Det har jeg prøvet en gang,“ svarede Jørgen, ”og så gav du mig stuearrest i en måned.“

Svaret ”bare lev hver dag, som om det var din sidste“ virker naturligvis sjældent for os i dag, og jeg tror ikke, det virkede meget bedre for disciplene, da Jesus fortalte dem, at han ville forlade dem – og så vende tilbage igen.

”Der fortælles om en mand i en stor by, som var på vej til en jobsamtale for et nyt job i et meget succesrigt firma. Han havde gjort meget ud af sig selv; iklædt et fint jakkesæt og duftende af parfume begav han sig til firmaets hovedkontor. Mens han stod og ventede på elevatoren, gik en ældre rengøringsmand forbi, gled på det våde gulv og faldt på en uheldig måde. Den unge mand grinede for sig selv, som om det var en scene fra Jackass, uden at tænke over, om den ældre mand mon var kommet til skade. Han trådte faktisk hen over den faldne rengøringsmand, gik ind i elevatoren og kørte op til 29. etage, hvor firmaet havde deres reception. Hans navn blev råbt op, og han blev ført ind i et smukt dekoreret kontor. Han blev budt velkommen af en kvinde, der skulle foretage jobsamtalen. Hun var direktøren i firmaet. Med det samme sagde hun: ’Forresten, så du nogen, der havde brug for hjælp, på vej herop for at møde mig?’ ’Ja,’ svarede han, ’en ældre rengøringsmand faldt lige for næsen af mig, mens jeg ventede på elevatoren.’ ’Stoppede du for at hjælpe ham?’ spurgte hun. ’Øhm, nej, for jeg tror meget stærkt på punktlighed, og jeg havde ikke lyst til at komme for sent til en meget vigtig samtale.’ ’Selvfølgelig,’ sagde direktøren, ’men ved du hvad, dét var faktisk samtalen!’²¹

²¹ James W. Moore, *When You're a Christian, the Whole World Is From Missouri*, side 139.

KRISTI LIV

Johannes 14,1-20

”Jesus fortsatte sin tale til disciplene: ‘I skal ikke være bange eller urolige. I tror på Gud. Tro også på mig. I min Fars hus er der masser af boliger. Hvis ikke, ville jeg have sagt det til jer, for jeg er på vej hen for at gøre alt klar til, at I kommer. Når alt er parat, kommer jeg tilbage for at hente jer, så I altid kan være sammen med mig der, hvor jeg er. Og I kender vejen, der fører til det sted, hvor jeg skal hen.’ ‘Nej, Herre,’ indvendte Thomas. ‘Vi ved hverken, hvor du går hen, eller hvordan vi skal finde vej derhen.’ Jesus svarede: ‘Jeg er Vejen og Sandheden og Livet. Ingen kan komme til Faderen uden gennem mig. Havde I forstået hvem jeg er, ville I også have forstået, hvem min Far er. Men I skal snart forstå, hvem han er, og I har set ham.’ ‘Herre, vis os Faderen!’ bad Filip. ‘Det er alt, hvad vi ønsker.’ ‘Er du stadig ikke klar over, hvem jeg er, Filip?’ spurgte Jesus. ‘Og det efter, at jeg har været så lang tid sammen med jer! Den, som har set mig, har set Faderen. Hvorfor siger du så: ‘Vis os Faderen’? Tror du da ikke, at jeg er ét med Faderen, og at Faderen er ét med mig? Det jeg siger til jer, kommer ikke fra mig selv, men fra Faderen, som bor i mig. Og det er også ham, der gør sine gerninger gennem mig. Tro mig, når jeg siger, at jeg er ét med Faderen, og Faderen er ét med mig. Men vil I ikke tro det, så tro på grund af de undere, I har set mig gøre. Det siger jeg jer: De, der tror på mig, skal gøre de samme undere, som jeg har gjort; ja, de skal gøre endnu mere, for jeg er på vej til Faderen. Hør godt efter: Hvad I end beder om i mit navn, det vil jeg gøre. På den måde vil Faderen blive æret gennem Sønnen. Hvis I elsker mig, vil I gøre det, jeg beder jer om. Jeg vil bede Faderen om at sende jer en anden Vejleder, som altid skal være hos jer. Det er sandhedens Ånd, som denne verdens mennesker ikke er i stand til at tage imod, for de ser ham ikke, og de kender ham ikke. Men I skal lære ham at kende, for han skal bo i jer og blive hos jer. Jeg er nødt til at forlade jer, men jeg lader jer ikke i stikken – og jeg kommer tilbage til jer igen. Denne verdens mennesker ser mig snart for sidste gang. Men I skal få mig at se igen, for jeg har evigt liv – og det har I også. Når I ser mig igen, skal I forstå, at jeg er ét med min Far, og at I er ét med mig, ligesom jeg er ét med jer.’“

DET TROR VI

Kristi genkomst

”Kristi genkomst er menighedens salige håb, evangeliets højdepunkt. Frelserens komme bliver bogstaveligt, personligt, synligt og verdensomspændende. Når han kommer igen, vil de retfærdige døde opstå og sammen med de retfærdige levende blive herliggjort og taget til Himmelen, men de uretfærdige vil dø. Den næsten fuldstændige opfyldelse af profetierne om de sidste tider viser, at Kristi komme er nær. Det nøjagtige tidspunkt for denne begivenhed er ikke blevet åbenbaret, og derfor formaner vi til at være rede til enhver tid.“²²

- a. Åbenbaringen 1,7
- b. Matthæus 24,43-44
- c. 1 Thessaloniker 4,13-18
- d. 1 Korintherbrev 15,51-54
- e. 2 Thessalonikerbrev 1,7-10; 2,8
- f. Åbenbaringen 14,14-20
- g. Åbenbaringen 19,11-21
- h. Matthæus 24
- i. 2 Timotheusbrev 3,1-5
- j. 1 Thessalonikerbrev 5,1-6

BED EN BØN

Skriv en bøn til Gud om dine forventninger til hans snarlige komme. Tænk over hvilken indstilling, du gerne vil forme i dit sind i forhold til ”afslutningen“.

²² *Sådan tror vi*, side 286

MERE END ORD

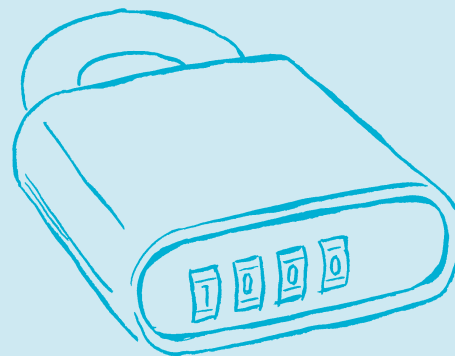
Vælg en dag i den kommende uge, hvor du øver dig på at leve, som om Jesus ville komme den dag. Hvad tror du, du ville bruge tid på? Hvilke afbrydelser vil du lade ændre på dine planer? Gør dine daglige gøremål, som om Jesus kunne finde på at dukke op hvert øjeblik det skulle være, mens du samtidig tænker over, hvad han har kaldet dig til at gøre og være. (Med andre ord, du kan ikke bare pjække fra skole, arbejde, tandlægen, osv. ...) Slå dig sammen med en ven og prøv at leve i forventning.

I SPEJLET

- Beskriv i detaljer Jesu genkomst, som du forestiller dig det, inklusive lyde, lugte og synsindtryk.
- Beskriv, hvordan du ser Jesus og hans ansigt, når han kommer.

STUDIE
15

**DE TUSIND
ÅR &
SYNDENS
ENDELIGT**

ÅBNINGSHISTORIE

”Jeg hader det her!” råbte min søn, mens han kiggede på mig med tårer strømmende ned af sine kinder. ”Det er ikke fair! Jeg hader sår!” Såret på hans knæ blødte nok til at gøre ham bange, og smerten fra de omkringliggende afskrabninger gjorde min 4-årige dreng så arrig, at hans gråd ind imellem blev afbrudt af vredesudbrud. ”Det skal stoppe! Hvornår stopper det med at gøre ondt, far?”

Jeg kunne have fortalt ham, at det smertefulde liv, han troede, han havde gjort sig fortjent til, ikke findes; at hans lidelse ikke var et angreb på ham, men en af realiteterne ved at leve i en syndig verden. Kort fortalt kunne jeg have sagt. ”Du kan lige så godt vænne dig til det!”

Før du melder mig til de sociale myndigheder, så skal du vide, at jeg ikke ville ønske de tanker for nogen, langt mindre sige dem til min 4-årige søn. Hvorfor? Fordi vores far i himlen har noget andet i tankerne, vi skal ”vænne os til.”

Når syndens påvirkning bliver større i verden omkring os, er de troendes reaktion ikke at ignorere den, undskylde den, undgå den eller acceptere den. Gud vil gøre en ende på al lidelsen, og han vil invitere alle, der stoler på hans nåde, til at ”vænne sig til“ en ny måde – en ny måde at leve, ånde og vokse på. Det gamle vil forsvinde. Det vil Gud sørge for. Men for at komme af med det gamle er vi nødt til at vænne os til den nye måde at leve på.

Jesus beskriver en dommens tid, der vil afsløre synden for hvad den er, og også afsløre Guds nåde i al dens fylde. Han advarer mennesker til at tage synden alvorligt og indstille sig på den store plan, Gud har for at udrydde den for evigt.

KRISTI LIV

Lukas 12,1-10

”I mellemtiden stimlede tusindvis af mennesker sammen omkring Jesus, så de nærmest trådte på hinanden. Jesus talte til folkeskaren, men tænkte især på disciplene. ‘Pas på! Hold jer fra farisæernes surdej, hykleriet. Hvad der er skjult nu, vil blive åbenbaret engang. Det, som nu er

hemmeligt, vil blive kendt. Hvad I har sagt i mørket, vil komme frem i lyset, og hvad I har hvisket bag lukkede døre, vil blive udråbt offentligt. Jeg siger jer, mine venner: Vær ikke bange for dem, som nok kan slå jer ihjel rent fysisk, men ikke har magt over, hvad der sker med jer bagefter. Lad mig fortælle jer, hvem I skal frygte: Frygt ham, der ikke blot har magt til at slå ihjel, men også til at kaste i Helvede. Ja, ham skal I frygte. Hvad koster fem spurve? Nogle få mønter måske. Men ikke én af dem er glemt hos Gud. Selv hårene på jeres hoved har Gud tal på. Så vær ikke bange. I er mere værd end mange spurve. Det siger jeg jer: Dem, der åbent og offentligt vedkender sig Menneskesønnen, vil jeg også åbent vedkende mig over for Guds engle. Men dem, der offentligt nægter at kendes ved mig, vil jeg heller ikke kendes ved over for Guds engle. De, der taler negativt om Menneskesønnen, kan godt blive tilgivet, men de, der håner Helligånden, afskærer sig selv fra tilgivelse.”

DET TROR VI

De tusind år og syndens endeligt

”Mellem den første og den anden opstandelse er Kristus og de hellige sammen i Himmelen i tusind år. I denne tid vil de ugudelige døde blive dømt. Jorden er øde og tom, der er ingen levende menneskelige beboere, kun Satan og hans engle. Ved slutningen af de tusind år vil Kristus med de hellige og den hellige stad stige ned fra Himmelen til jorden. Da vil de uretfærdige døde blive oprejst og sammen med Satan og hans engle omringe staden, men ild fra Gud vil fortære dem og rensse jorden. Universet vil således blive befriet for synd og syndere for altid.”²³

- a. Åbenbaringen 20
- b. 1 Korintherbrev 6,2-3
- c. Jeremias 4,23-26
- d. Åbenbaringen 21,1-5
- e. Malakias 3,19
- f. Ezekiel 28,18-19

²³ *Ibid.*, side 312

BED EN BØN

Lav til din bøn en liste over alle de ting, du gerne vil tale med Gud om i løbet af de tusind år. Idet Gud prøver at gøre dig klar til himlen, hvilken synd ønsker han så at udrydde fra dit liv i dag?

MERE END ORD

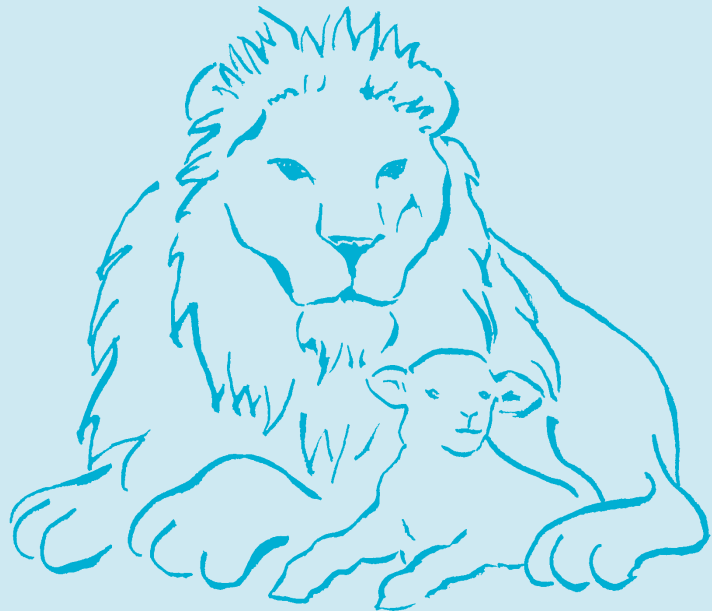
Tal i denne uge med nogen om, hvordan det mon er, når synden ikke er længere. Prøv at opmuntre dem, der har brug for et håb om en retfærdig afslutning og reflekter over din erfaring med den person.

I SPEJLET

- Reflekter over det smukke ved de 1.000 år.
- Brug også noget tid på at fundere over, hvordan det vil være at leve uden syndens konsekvenser. Skriv dine tanker ned.

STUDIE
16

DEN NYE JORD

ÅBNINGSHISTORIE

”Ahh, det er himlen, det her,“ sagde min ven. Men det var ikke himlen for mig! Vi var i en lille sejlbåd ude på havet, og det eneste, der tilnærmelsesvis mindede om noget smukt, var sikkerheden i den redningsvest, jeg klamrede mig til. Jeg er ikke så meget til det med vand, men min ven kunne ikke forestille sig noget sted på jorden, han hellere ville være end *strandet ude på havet uden vind, uden mad, uden sikker grund!*

Selv om jeg aldrig har været i himlen, så var jeg sikker på, at dette ikke var det. Men hvad er himlen, og hvordan kommer det til at være i virkeligheden? Billederne af harper og skyer, at mennesker med vinger, der flyver rundt som himmelske sommerfugle, er ikke bibelske – og det er heller ikke en virkelighed, der ville få os til at udbryde ”dette er himlen“. ”Hvordan vil himlen være?“ er et populært, men farligt spørgsmål. Den eneste måde, hvorpå vi så meget som kan begynde på at svare, er ved at lave sammenligninger – eller modsætninger. Apostlen Johannes fortæller os, hvordan himlen ikke vil være. Åbenbaringen 21,4 beskriver himlen som uden ”død eller sorg, noget skrig eller nogen elendighed.“

Hvis du skulle beskrive ”himlen,“ hvordan ville du så gøre det?

Den nye jord er en bedre måde at se Guds oprindelige håb for menneskeheden på. Når vi tænker på Paradiset, tænker vi ikke på villaer oppe i skyerne – vi tænker på et virkeligt sted. Men hvor virkeligt er Paradiset?

Spørg røverer på korset. Jesus giver ham en personlig invitation til det gode liv. Kig med:

KRISTI LIV

Lukas 23,39-43

”Selv den ene af forbryderne, som hang ved siden af ham, gjorde nar. ‘Er du ikke Messias? Så red dig selv og os!’ Men den anden forbryder irettesatte den første: ‘Frygter du slet ikke Gud, nu du skal dø? Vi får den straf, vi fortjener, men han har ikke gjort noget forkert.’ Så sagde han: ‘Jesus, husk på mig, når du kommer til dit rige.’ Jesus svarede: ‘Det siger jeg dig i dag: Du skal komme med mig til Paradiset.’“

DET TROR VI

Den nye jord

”På den nye jord, hvor retfærdighed bor, vil Gud skabe et evigt hjem for de genløste i fuldkomne omgivelser, hvor de skal eje evigt liv, kærlighed, lykke i hans nærværelse, og hvor de stadig skal modtage undervisning fra ham. Gud vil selv bo hos sit folk, og lidelse og død er forsvundet. Den store strid er til ende, og synden eksisterer ikke mere. Alt, fra det levende til det livløse, erklærer, at Gud er kærlighed, og han skal herske for evigt. Amen.“²⁴

- a. 2 Petersbrev 3,13
- b. Esajas 35
- c. Esajas 65,17-25
- d. Matthæus 5,5
- e. Åbenbaringen 21,1-7; 22,1-5; 11,15

BED DEN BØN

Meditér over Kristi skaberkraft og bed om de dele af dit liv, du ønsker at Gud skal genskabe. Hvad vil du gerne se fornyet i dit hjerte i dag?

²⁴ *Ibid.*, side 322

MERE END ORD

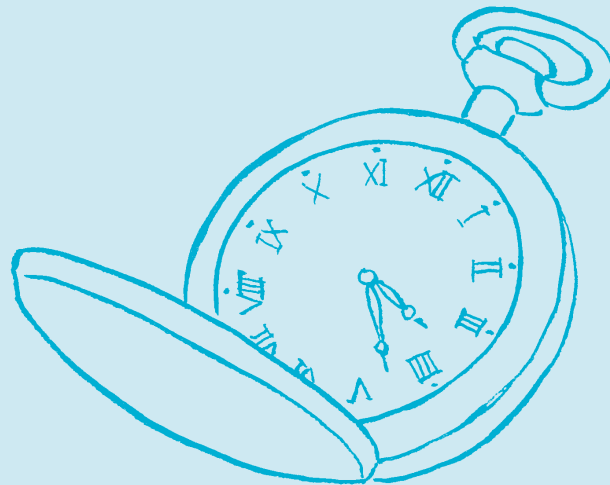
Esajas fortæller os, at vi på den nye jord skal plante vingårde – det vil sige, gøre normale, hverdagsagtige ting. Det virker som om, vi godt kan have helt konkrete forestillinger om, hvordan vi skal leve på den nye jord. Læg et frø eller en blomst i haven eller i en potte i vindueskarmen som et symbol på dit håb for den nye jord. Ikke kun vil den minde dig om den glæde, du har i vente; det vil også forstærke din troserfaring og gøre den nye jords realitet dybere i dine tanker.

I SPEJLET

- Reflekter over, hvordan den nye jord hænger sammen med frelsesplanen.

STUDIE
17

KRISTEN FORVALTNING

ÅBNE SPØRGSMÅL

Lav en rangordning af følgende (1 – det største offer, 5 – det mindste)

I mit liv ville det største offer være at give:

- __ Penge
- __ Tid til at arbejde for kirken
- __ Evner til tjeneste
- __ Min energi til gode formål
- __ Afkald på idéer og forudfattede meninger

ÅBNINGSHISTORIE

”For lang tid siden var der en meget gudfrygtig og gavmild forretningsmand i London, der blev bedt om at give en gave til et velgørende formål. Man forventede ikke meget, for forretningsmanden havde for nylig lidt et stort tab på grund af et skibbrud med flere af hans skibe. Men til projektets leders store overraskelse gav han omkring ti gange mere, end de havde forventet. Da han blev spurgt, hvordan han kunne give så meget, set i lyset af sine udfordringer med forretningen, svarede han: ‘Det er ganske vist, jeg har lidt et stort tab på grund af disse skibbrud, men det er netop grunden til, at jeg giver så meget; for jeg må gøre endnu mere brug af det, der er blevet mig betroet, for det tilfælde, at det skulle tages helt fra mig.’²⁵

Jeg ved ikke helt, om manden gav ud af frygt for at miste alt, eller ud af en ægte overbevisning om, at hans forvaltning kunne ære Gud, men pointen er god nok. Notér den om en eviggyldig sandhed – Gud er den store giver og uselviske ofrer (hvis man kan sige det), og han forventer, at hans børn følger ham. Der er mange måder at give på, og kristne udfordres til at være uselviske i dem alle, ikke kun udvalgte. Penge, tid, evner, energi, lidenskab, interesser, relationer, ejendele, omdømme – alle er områder, der kan tale tydeligt om Kristi nådige og uselviske kærlighed. Tilsyneladende havde kvinden i templet regnet den ud.

²⁵ Green, side 162-163.

KRISTI LIV

Markus 12,41-44

”Så satte Jesus sig lige over for templets indsamlingsbøsse og iagttog de folk, der lagde penge i den. Mange rige gav store beløb, men der kom også en fattig enke, som lagde to småmønter deri. Jesus kaldte på disciplene. ‘Så I den fattige enke der?’ spurgte han. ‘Det siger jeg jer: Hun gav mere end alle de andre. De gav af deres overflod, men hun gav simpelthen alt, hvad hun ejede og havde.’“

DET TROR VI

Kristen forvaltning

”Vi er Guds husholdere, som af ham har fået betroet tid, anledninger, evner, midler og velsignelser fra jorden og dens rigdomme. Vi er ansvarlige over for ham med hensyn til den rette brug af alt dette. Vi anerkender Guds ejendomsret ved trofast tjeneste for ham og vore medmennesker ved at give tiende og offergaver tilbage til ham til forkyndelse af evangeliet og til menighedens underhold og vækst. Kristen forvaltning er et privilegium, som Gud har givet for at opdrage os i kærlighed til at sejre over selviskhed og begærlighed. Husholderen glæder sig over de velsignelser, som andre får som følge af hans trofasthed.“²⁶

- a. 1 Mosebog 1,26-28; 2,15
- b. 1 Krønikebog 29,14
- c. Haggaj 1,3-11
- d. Malakias 3,8-12
- e. 1 Korintherbrev 9,9-14
- f. Matthæus 23,23
- g. 2 Korintherbrev 8,1-15
- h. Romerbrevet 15,26-27

²⁶ *Sådan tror vi.*, side 232

BED EN BØN

Når du beder i denne uge, så lav en liste over alle de ting, der betyder meget for dig, og giv dem én efter én til Gud til hans tjeneste. Anerkend de holdninger du måtte have haft om "mit er mit", og betro Gud hele dit liv.

Overvej en bøn, der giver Gud din fremtid: karriere, ægtefælle, uddannelse, osv. ...

MERE END ORD

Lav et interview med nogen, der har voksne børn. Spørg dem følgende:

1. Hvornår i dit liv har Gud mirakuløst ordnet ting for dig på grund af dine trofaste gaver?
2. Hvorfor tror du, det er svært for os at tænke på vores ting eller endda tid som noget, der tilhører Gud og ikke os selv?
3. Hvilke visdomsord har du til én på min alder om det at give til og tjene menigheden?

I SPEJLET

- Reflekter over og skriv de ting, du gerne ville give dit liv for.
- For hvad ville du overgive dit arbejde for evangeliet?

STUDIE
18

KRISTEN ADFÆRD

ÅBNINGSHISTORIE

Under New York lever mennesker, der af den ene eller den anden grund har valgt at bo i kloakerne. De hjemløse, de psykisk syge, de ødelagte, de udstødte, de tankeløse, de utilpassede – de holder til under gaderne i en af verdens mest berømte byer.

Journalisten Jennifer Toth studerede dem, der bor i tunnellerne, og i sin bog *The Mole People* beskriver hun en situation med en mand, der lod hende interviewe ham til gengæld for en gratis frokost:

Flacko, en wannabe-leder i undergrunds-verdenen, sagde: ”Hvis jeg bestemte, så ville jeg sætte et stort skilt op på en perron, hvor der stod: ‘Kom ned og se! Alle er velkomne! Kom og bo frit – huslejefrit, skattefrit, uafhængigt, frie som Mandela!’“

”Da han holder op med at smile, vender han sig beslutsomt og læner sig ind over bordet på vores kinesiske restaurant ... ‘Hvis du skriver den bog,’ siger han, ‘så fortæl dem, at tunnellerne tager livet af folk. Ingen burde komme herved ... alle, der bor hervede, er klar over dette. De vil ikke sige det, men de ved det.’“²⁷

Det lyder lidt som katten efter musen, ikke? Jesus sagde: ”Tyven kommer derimod kun for at stjæle, slagte og ødelægge; men jeg er kommet, for at de skal have liv og overflod“ (Johannes 10,10).

Guds håb er, at andre vil se hans glans i os – hvordan vi lever, arbejder og leger. Men spørgsmålet ”Hvordan skal vi så leve?“ har ikke været så populært på det seneste, fordi mange tror, at Guds udfordring til at leve helligt går imod budskabet om nåde. At hvis nåden er gratis, så behøver vi ikke gøre noget som respons på Guds gave.

Se på de skriftsteder, der beskriver hvilket liv, Gud ønsker vi skal leve. Underverdenen og de løgne, der taler om en ”bedre vej“ er højlydte og tiltalende, men Kristus ønsker ikke at spille det spil. Han vil ikke forføre os til en afhængighed. Afhængigheder er en form for slaveri. De tager styrken ud af din vilje ved at gøre det næsten umuligt at vælge noget andet. Men sådan er Jesus ikke. Ærlighed, renhed, trofasthed, helhed, skønhed og glæde er nogle få af de mange livserfaringer, Kristus kalder hver eneste troende til at opleve. Endnu en er lydighed. Kan du forestille dig, at Kristus –

²⁷ Jennifer Toth, *The Mole People*, side 233.

når du ved, hvor meget du betyder for ham – ønsker noget som helst andet end det bedste for dig? Umuligt. De fleste ved det godt. Skriften gør alternativerne tydeligt. Kig i Bibelen og se det selv.

KRISTI LIV

Matthæus 5,13-15

”I er jordens salt. Men hvis saltet mister sin kraft, hvad kan man da salte det med? Det kan ikke bruges til noget, men bliver bare smidt ud, og folk træder det ned. I er verdens lys, og det skal kunne ses, ligesom en by, der ligger på et bjerg, kan ses langt væk. Man tænder jo ikke en lampe for at skjule den under en spand. Nej, den skal stå højt og frit, så den kan lyse for alle i huset. På samme måde skal I lade det lys, I har fået, skinne for folk, så de kan se, at det, I gør, er prisværdigt, og give jeres Far i Himlen ære.“

DET TROR VI

Kristen adfærd

”Vi er kaldet til at være et gudfrygtigt folk, som tænker, føler og handler i harmoni med Himmelenes principper. For at Ånden kan genskabe vor Herres billede i os, beskæftiger vi os kun med de ting, der kan frembringe renhed, sundhed og glæde, så vi kommer til at ligne Kristus. Dette betyder, at vore adspredelser og vor underholdning bør imødekomme de højeste normer for kristelig etik. På samme tid, som vi erkender kulturelle forskelle, bør vor klædedragt være enkel, anstændig og smagfuld, som det sømmer sig for dem, hvis sande skønhed ikke består af udvendige smykker, men af en mild og stille ånds uforgængelige pryde. Det betyder også, at vi på forstandig måde skal drage omsorg for vort legeme, fordi det er et tempel for Helligånden. Foruden at sørge for passende motion og hvile bør vi vælge den sundest mulige kost og afholde os fra uren føde, som Den hellige Skrift underviser os om. Da alkoholiske drikke, tobak og uansvarlig brug af medikamenter og narkotika er skadelige for vort legeme, bør vi ligeledes afholde os fra disse ting. I stedet bør vi beskæftige os med alt, hvad der bringer vore tanker og vort legeme ind under lydighed mod Kristus, der ønsker, at vi skal være raske, glade og have det godt både til legeme og sjæl.“²⁸

²⁸ Sådan tror vi, side 240

- a. Romerbrevet 12,1-2
- b. 1 Johannesbrev 2,6
- c. Efeserbrevet 5,16-26
- d. Filipperbrevet 4,8
- e. 1 Petersbrev 3,1-4
- f. 1 Korintherbrevet 6,19-20
- g. 3 Mosebog 11
- h. 1 Johannesbrev 2

BED EN BØN

Vær ærlig med Gud i bøn om de dele af dit liv, der ikke virker til at være, hvad Gud ville ønske for os. Tal åbent med ham om, hvordan du har det med de forandringer, du fornemmer, han beder dig om at foretage.

MERE END ORD

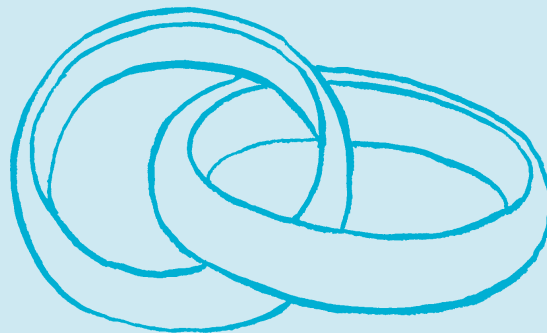
Del de forpligtelser eller beslutninger, du har taget om at leve efter Guds drømme for dig, med din makker eller en ven, som kan hjælpe dig og minde dig om dit valg.

I SPEJLET

- Reflekter over, hvad du tror, hele dette emne om livsstil har at gøre med Guds frelsesplan.
- Hvordan hænger det at leve et helligt liv sammen med, hvad der skete på Golgata?

STUDIE
19

ÆGTESKAB & FAMILIE

ÅBNINGSHISTORIE

Det lille, runde morgenmadsbord var fanget midt mellem det vrede par. Selv om der kun var en meter imellem dem, virkede det som om, de kiggede på hinanden fra hver deres ende af et af de lange festborde, hvor man knapt nok kan se ned til den anden ende. Bente og Kenneth var tilsyneladende ved at nå til enden af deres ægteskab. Det havde smuldret langsomt i 23 år, og det eneste, de havde at tale om nu, var hvad de hver især følte om deres egne behov, og hvordan de ikke var blevet mødt.

Mange forhold, der går i stykker, gør det fordi, der inderst inde ligger en optagethed af én selv: mine behov, mine rettigheder, mine forventninger, mine følelser. Det modsatte er tilfældet i sunde ægteskaber: det er mit ansvar at opfylde min ægtefælles behov – de behov, jeg lovede at opfylde, da vi blev gift. Robert Orben taler om dette:

”Vi begynder ægteskabet i håb om tilfredsstillelse, men møder ofte frustration. Vores egne umodne, neurotiske træk bliver forstørret af, at vores partner har et andet sæt neurotiske tendenser. I stedet for at søge vores egen tilfredsstillelse bør det primære mål være at opfylde partnerens behov. Det er på den måde, vores egne behov bliver mødt.“

Et ægteskab er ganske vist mere end blot at opfylde den anden persons behov (husk, at kun Kristus kan opfylde visse af dem), men det lader til, at ødelagte ægteskaber ofte begynder med, at ”mig selv“ bliver førsteprioritet. Det modsatte er også tilfældet: når du har den anden person som førsteprioritet, træder de fleste af dine egne frustrationer i baggrunden.

Mange har givet op over for denne hellige enhed, som begyndte i Edens Have. Det virker, som om de kun ser på ægteskabet som noget foreløbigt eller med en vis opgivelse. Hvordan kan vi genoprette en slags agtelse for dette smukke forhold? Det begynder, når vi er unge. Men vigtigst af alt begynder det med, hvordan vi elsker Gud først. For det at elske en anden person med dine egne menneskelige, syndige problemer, vil altid være en ufuldstændig oplevelse – en, der ikke altid ender godt. Men at elske Gud først og helt – kun den oplevelse gør dig til et godt parti i et ægteskab. At kende Kristus er den bedste bryllupsforberedelse.

Bare spørg Bente og Kenneth. Det var der, de begyndte, efter i flere årtier at være gledet fra

hinanden. De begyndte med Kristus. Da de så på frelseren, vendte deres hjerter sig fra deres indadrettede fokus til hinanden. De lærte at elske hinanden, ikke med teenageres hektiske romantik, men med en ny, ægte, guddommelig kærlighed, der har gjort en verden til forskel i deres ægteskab.

Når vi kigger på ægteskabet, så læg mærke til, at selv på Kristi tid var det en kamp at få dem til at vare ved. Vi møder en del skænderier omkring reglerne for skilsmisse og ægteskab, og de fleste af argumenterne ramte forbi målet i forhold til, hvad de burde have beskæftiget sig med – ikke hvordan vi skal skilles, men hvordan vi kan lære at elske, som Gud havde i sinde.

KRISTI LIV

Matthæus 19,1-9

”Efter at Jesus havde undervist sine disciple om tilgivelse, tog de af sted fra Galilæa og vandrede gennem området på den østlige side af Jordanfloden på vej mod Judæa. Mange mennesker fulgte ham, og han helbredte dem, der var syge. Nogle farisæere prøvede at stille en fælde for Jesus og spurgte: ‘Har en mand lov til at skille sig fra sin kone uanset af hvilken grund?’ Jesus svarede: ‘Har I ikke læst, at Gud fra begyndelsen skabte mennesket som mand og kvinde og sagde, at manden skal forlade sin far og mor og knytte sig til sin kone, og de to skal blive ét? Altså er de ikke længere to, men en enhed. Det, som Gud på den måde har sammenføjet, må intet menneske splitte ad.’ ‘Hvordan kan det så være, at Moses har sagt, at en mand godt må skille sig fra sin kone, når bare han giver hende et skilsmissebrev?’ fortsatte farisæerne. ‘Den indrømmelse gav Moses på grund af menneskers uforsonlige holdning, men det var ikke Guds mening fra begyndelsen,’ svarede Jesus. ‘Det siger jeg jer: Hvis en mand skiller sig fra sin kone af nogen anden grund end utroskab fra hendes side og derefter gifter sig med en anden, så er han skyldig i ægteskabsbrud over for den første.’“

DET TROR VI

Ægteskab og familie

”Ægteskabet blev indstiftet af Gud i Eden og bekræftet af Jesus som en livslang forbindelse mellem en mand og en kvinde i et kærlighedens fællesskab. For den kristne er ægteskabsløftet givet både til Gud og ægtefællen,

og ægteskab bør kun indgås mellem personer af samme tro. Gensidig kærlighed, ære, respekt og ansvarsfølelse danner grundlaget for dette fællesskab, som bør genspejle kærligheden, helligheden, sammenholdet og varigheden i forbindelsen mellem Kristus og hans menighed. Med hensyn til skilsmisse var det Jesu lære, at den, der skiller sig fra sin ægtefælle, undtagen for utugts skyld, og gifter sig med en anden, bedriver hor. Skønt forholdene i nogle familier måske ikke svarer til idealet, kan ægtefæller, som er hinanden hengivne i Kristus, opnå kærlighedens enhed gennem Åndens ledelse og menighedens støtte. Gud velsigner familien, og hans hensigt er, at dens medlemmer skal hjælpe hinanden på vejen fremad mod fuldkommen modenhed. Forældre skal opdrage deres børn til at elske og adlyde Herren. Ved ord og eksempel skal de undervise dem om, at Kristus er kærlig, men at han forlanger disciplin, og at han med kærlig og nænsom omsorg ønsker, at de skal være medlemmer af Kristi legeme, Guds familie. Et stadig stærkere sammenhold i familien er et af kendetegnene på Guds menighed i de sidste dage.²⁹

- a. 1 Mosebog 2,18-25
- b. Matthæus 19,3-9
- c. 2 Korintherbrev 6,14
- d. Efeserbrevet 5,21-33
- e. Matthæus 5,31-32
- f. 2 Mosebog 20,12
- g. Efeserbrevet 6,1-4
- h. Ordsprogene 22,6

BED EN BØN

Tal åbent med Gud om dine håb og bekymringer angående ægteskabet. Fortæl ham konkret, hvordan du gerne vil have, han skal være involveret i dit valg af partner. Tag nogle beslutninger i bøn i denne uge, overgiv dem til Gud og del dem så med din studiemakker.

²⁹ *Ibid.*, side 254

MERE END ORD

Skriv et brev til din partner (du behøver ikke at have et navn, personen kan være fiktiv). Beskriv, hvordan du gerne vil have dit ægteskab til at være, og hvad du gerne vil forpligte dig til. Dit brev kan eventuelt indeholde et løfte om at forholde dig ren fra nu af og indtil da. Måske vil du gerne afsløre dine dybeste forhåbninger til relationen. Det er ikke spild af tid at skrive sådan et brev. Behold det – lad det minde dig om de løfter, du har afgivet for at ære Gud og din fremtidige ægtefælle – også selv om du endnu ikke ved, hvem han eller hun er.

I SPEJLET

- Reflekter over, hvordan ægteskabet hænger sammen med hele frelsesplanen.
- Hvordan viser ægteskabet os Guds ønske om at relatere til os?

**KRISTI
TJENESTE
I DEN
HIMMELSKE
HELLIGDOM**

ÅBNINGSHISTORIE

”Jeg sagde undskyld!“

”Det er fint, Troy. Nu mangler du bare at finde ud af, hvordan du vil betale for skaderne.“

”Betale for skaderne! Jeg har ikke den slags penge. Hvordan kan jeg betale? Jeg sagde undskyld – er det ikke nok?“

”Nej, det er det faktisk ikke. I dette tilfælde er ‘undskyld’ ikke nok. Men ‘undskyld’ og 425 kroner er nok, og jeg vil gerne vide, om du har tænkt over, hvad du kan gøre for at skaffe de penge?“

Hvordan kunne de være så hjerteløse? Min far og naboen var fuldstændig urimelige – og, kan jeg måske tilføje, helt ukristelige. Hvor var deres omsorg? Hvor var deres nåde og tilgivelse? Hvad blev der af ”tilgiv og glem“? Det føltes mere som ”tilgivnet, når du har betalt“! Lyder det særlig bibelsk?

Tænk over disse scenarier:

En jury kender en mand skyldig i at have voldtaget og myrdet seks teenagepiger. I retten erklærer han: ”Jeg indrømmer, at jeg har gjort disse forfærdelige handlinger, og jeg er meget, meget ked af det. Jeg lover aldrig at gøre det igen.“

”Retten anerkender din skyld og bekendelse,“ siger dommeren, ”og så længe du lover ikke at gøre det igen, så er du fri til at gå.“

Hvordan lyder det? Synes du, det lyder det som nåde? Nej? Hvorfor vil du så gerne have retfærdighed? Er tilgivelse ikke nok?

Hvis det er, hvorfor måtte Jesus så dø på korset? Hvorfor kunne Gud ikke bare benåde os alle sammen? Golgata er et klart eksempel på, at Gud ikke tolererer synden. Han vifter ikke bare med hånden og får alt det onde til at forsvinde. Den kolde kendsgerning er, at i Guds verden, hvis du vælger at synde, så er der nogen, der må betale prisen. Men det er godt, at det er Guds verden, for ellers ville den nogen nok have været dig og mig.

Dette er ikke kun et nytestamentligt koncept – det er ligeså gammelt som synden og ligeså virkeligt som huden på din krop. Men løsningen er også ligeså gammel som problemet. I Det Gamle Testaments helligdomstjeneste viste Gud Israels børn, hvad nåden virkelig er. Det handlede om blod, betaling, død, renselse, dom, tilgivelse, forvandling, helbredelse, tillid og accept af den uhyggelige, men vidunderlige virkelighed, at en frelser en dag skulle komme – ikke flere lam – og betale for vores synd.

Det store øjeblik oprandt ved Golgata. Læg mærke til, at idet Jesus endelig bliver dømt og henrettet for vores

synd, så bliver forhænget i helligdommen revet i stykker. Gud dømmes Jesus, som om han var dig og mig, og han dømmes dig og mig, som om vi var ham.

KRISTI LIV

Matthæus 27,45-54

”Ved tolvtiden blev der mørkt over hele landet, og mørket varede til klokken tre. Klokken tre råbte Jesus højt: ‘Eli, Eli! Lema sabaktani!’ Det betyder: ‘Min Gud! Min Gud! Hvorfor har du forladt mig?’ Soldaterne, som holdt vagt, forstod ikke, hvad han sagde, men nogle mente, han kaldte på Elias. En af dem løb hen for at hente en svamp og hældte billig, sur vin på den. Derefter anbragte han svampen på en stand og holdt den op til Jesus for at han kunne drikke. De andre sagde: ‘Lad os se, om Elias kommer og redder ham.’ Da udstødte Jesus igen et højt råb og udåndede. I det samme blev forhænget foran indgangen til det allerhelligste rum i templet flænget i to dele fra øverst til nederst. Der blev et jordskælv, så nogle klipper revnede, og der blev åben adgang til adskillige gravkamre. Mange af de gudfrygtige menneskers døde legemer blev levende. De kom ud af deres grave, og da Jesus senere var opstået fra de døde, gik de ind til Jerusalem, hvor de blev set af mange mennesker. Da officeren og soldaterne, som holdt vagt ved Jesus, så jordskælvet og alt det andet, der skete, blev de skrækslagne og råbte: ‘Den mand var virkelig en gudesøn!’“

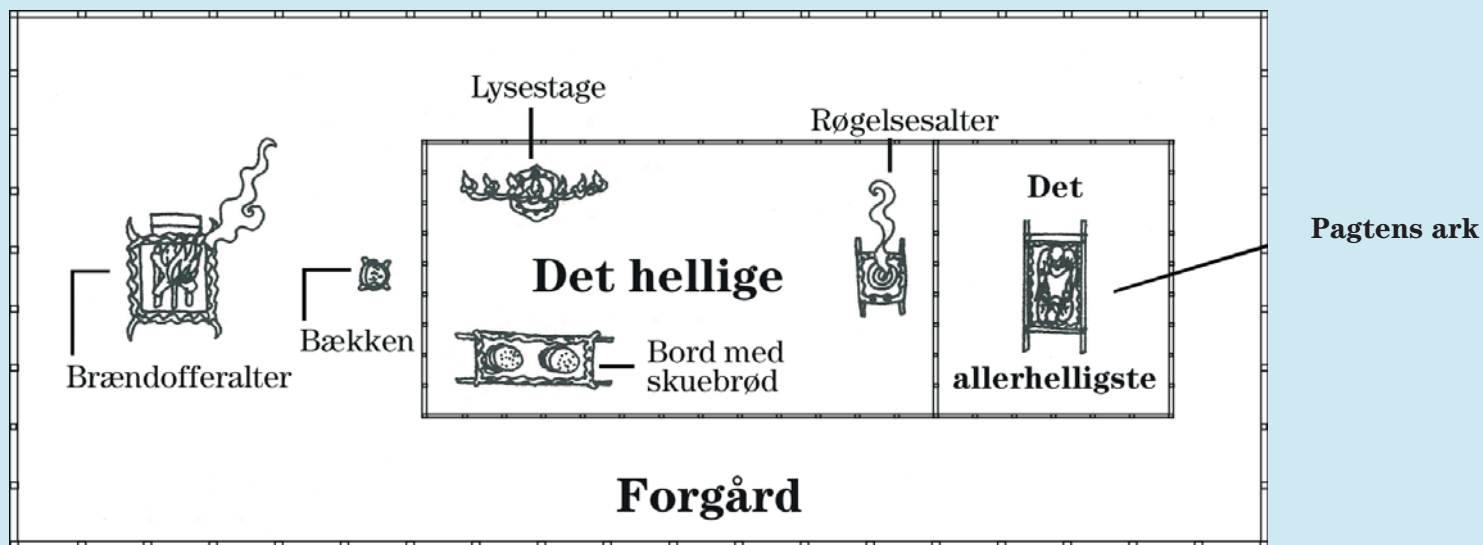
DET TROR VI

Kristi tjeneste i den himmelske helligdom

”Der er en helligdom i Himmelen, det sande tabernakel, som Herren har rejst og ikke et menneske. I denne helligdom gør Kristus tjeneste for os og gør forløsningen, som han én gang for alle vandt ved sit sonoffer på korset, tilgængelig for de troende. Kristus blev indviet som vor store ypperstepræst og påbegyndte sin tjeneste som formidler ved sin himmelfart. I 1844, ved afslutningen af den

profetiske periode på 2300 aftener og morgener, påbegyndte Kristus den anden og sidste fase af forsoningstjenesten. Det er en undersøgende domshandling, som er en del af den endelige bortfjernelse af al synd, symboliseret ved renselsen af den gamle hebraiske helligdom på den store forsoningsdag. I denne forbilledlige tjeneste blev helligdommen rensat ved offerdyrenes blod, men de himmelske ting renses ved det fuldkomne offer, Jesu blod. Den undersøgende domshandling åbenbarer for de himmelske væsener, hvem af de døde der er sovet ind i troen på Kristus og derfor i ham er værdige til at få del i den første opstandelse. Den åbenbarer tillige, hvem blandt de levende der lever deres liv med Kristus, holder fast ved Guds bud og troen på Jesus og i ham er rede til at blive borttrykket til Guds evige rige. Denne domshandling stadfæster, at Gud er retfærdig, når han frelser dem, der tror på Jesus. Domshandlingen erklærer, at de, der er forblevet trofaste mod Gud, skal modtage riget. Fuldendelsen af denne Kristi tjeneste vil markere nådetidens afslutning før Kristi genkomst.³⁰

Elementerne i helligdommen viser os Kristi tjeneste for os, ikke kun på Golgata, men også i dag i himlen. I sidste ende var og er helligdommen om Jesus.

Hvad er helligdommen?

I forgården var der et brændofferaltet og et bækken.

Åbenbaringsteltet havde to dele: det hellige og det allerhelligste. I det hellige var der en syvarmet lysestage, et bord med skuebrød og et røgelsesalter.

I det allerhelligste var pagtens ark, som indeholdt De ti Bud, skrevet af Gud på to stentavler. To keruber af guld stod over for hinanden på hver side af den, og i midten af dækket var sonedækket.

Hvad skete der i helligdommen?

Som synder ville man frembringe et offer (som regel et lam) og lægge hånd på det uskyldige dyr. Dyret blev dræbt, idet du bekendte dine synder, så de på en måde blev overført til offeret. Ypperstepræsten stænkede dyrets blod på brændofferaltret eller i det hellige. Hver dag ville syndere overføre deres synder til helligdommen gennem det, vi kalder det daglige offer. De, der bekendte deres synder, kunne gå væk med tilgivelse.

Én gang om året blev helligdommen rensset, en begivenhed, Bibelen kalder forsoningsdagen. Det var grundlæggende en dag, hvor der blev fældet dom for alle, der havde bekendt deres synder i løbet af året. Det var en tid for ærefrygt og alvorsfuld ærbødighed. Levitterne førte to gedebukke til helligdommen på forsoningsdagen. Den ene buk, ”Herrens ged,” ville blive ofret. Den anden var sydebuk. Ypperstepræsten ville ofre Herrens ged og tage dens blod ind i det allerhelligste. Kun én gang om året på denne særlige dag gik ypperstepræsten herind. Han stænkede blodet på nådestolen. Derefter gik han tilbage til det hellige og sprøjtede blod på røgelsesaltret. Endelig gik han ud i forgården igen, hvor han stænkede blod på brændofferaltret.

Efter alt dette lagde ypperstepræsten sine hænder på hovedet af den anden buk (sydebukken) og bekendte hele Israels folks synder for et helt år og lagde dem symbolsk på sydebukken. En levit sendte sydebukken ud i ørkenen for at gå omkring, indtil den døde sammen med Israels synder.

Hvad betyder det?

Gud viste Moses den himmelske helligdom, og Moses byggede så en model af den himmelske. Helligdommens dele har overordentlig stor betydning. Helligdomstjenesten viste de to dele af Kristi tjeneste (forbøn og dom).

Den første del (forgården og det hellige)

Når folket bekendte deres synd over lammet, og ypperstepræsten dræbte det og lagde det på altret, så symboliserede de Kristi offer, da han døde på Golgata. (Husk på, at Johannes Døberen sagde: ”Dér kommer Guds Lam! Det er ham, der skal bære straffen for hele verdens synd.“)

Bækkenet var fyldt med vand og illustrerer dåben og syndernes forladelse, idet vandet vasker det gamle, syndige menneske væk.

Bordet med skuebrød i det hellige symboliserer Kristus, livets brød (Joh 6,35). Lysestagen viser Jesus som verdens lys (Joh 8,12). Røgelsesaltret illustrerer, hvordan Kristus går i forbøn for syndere (Joh 17).

Den anden del (det allerhelligste)

Det, der foregår i den anden del af teltet, handler om dom. Syndens virkelighed er, at selv om der er tilgivelse for synd, så er der nogen, der er nødt til at betale prisen. Pagtens ark er et eviggyldigt symbol på Guds uforanderlige retfærdigheds lov. Det er vigtigt at huske på, at Guds lov gør offeret og blodet og døden nødvendig. Synd (overtrædelse af loven) fører til død. Arken repræsenterer Guds trone, hvor hans retfærdighed kræver et svar på syndens problem.

Syndebukken repræsenterer Satan, som fordrives fra helligdommen sammen med folkets synder. Således sker retfærdigheden fyldest. Synd, død og skam dør alle sammen med ham, der har forårsaget dem.

Helligdommen er ikke et sygt ritual, som en blodtørstig og vred Gud har fundet på. Nej, tværtimod; det er en anledning til at have fællesskab med og være vidne til en kærlig Gud, der behandler syndens problem ved at gøre sig selv til løsesum. Bibelen har mange varme og nuttede historier om Guds kærlighed. Men helligdomstjenesten er ikke varm og nuttet – det er Guds kærlighed, der sejrer over syndens kolde og onde konsekvenser. Det er ikke smukt, men det frelser os.

Når du læser teksterne herunder, der beskriver den himmelske helligdom og Guds frelsesplan, så læs også kapitel 23 og 24 i *Mod en bedre fremtid* for at få en mere grundig forklaring af helligdommens funktion og Kristi gerning i helligdommen.

- a. Hebræerbrevet 8,1-5; 4,14-16
- b. Daniel 7,9-27; 8,13-14; 9,24-27
- c. 4 Mosebog 14,34
- d. Ezekiel 4,6
- e. 3 Mosebog 16
- f. Åbenbaringen 14,6-7; 20,12; 14,12; 22,12

BED EN BØN

Bed en bøn til Gud, hvor du svarer på sandheder om din skyld og synd og i tillid tager imod hans dom over dig.

MERE END ORD

Find i denne uge ikke blot en måde at tilgive nogen på, som har gjort noget imod dig, men prøv også at behandle dem, som om de aldrig før har forbrudt sig mod dig. Det handler ikke om at glemme deres ugering, men om at huske med nåde.

I SPEJLET

- Overvej, hvordan helligdommen må have hjulpet Israels børn til at forstå nåden.
- Hvad er ulemperne ved et sådant system?
- Tænk over, hvordan vi forholder os til retfærdighed, og hvornår vi kræver det.
- Hvad kan dette emne lære dig om Guds forunderlige karakter?

STUDIE
21

**KIRKEN
& DENS
MISSION**

ÅBNINGSHISTORIE

”Du siger det til ham.“

”Jeg har ikke lyst – *du* siger det til ham.“

Diskussionen blev ved. De to drenge prøvede at blive enige om, hvem der skulle fortælle deres far, at de havde knækket nøglen til bildøren i selve låsen.

Jeg havde siddet i min bil og ventet på, at min kone skulle hente et par ting i butikken, mens jeg så drenge løbe ud fra butikken, hen over parkeringspladsen mod den bil, der holdt parkeret lige ved siden af min.

Selv om den største dreng (måske omkring et år ældre) var forrest, var den mindre ved at indhente ham, da de tog de sidste lange skridt hen mod den grønne stationcar. De prøvede tydeligvis begge at komme ind på forsædet og grinede, mens de kæmpede om pladsen. Jeg kunne ikke se, hvad der skete, men jeg vidste det i samme øjeblik. De stoppede begge og stirrede på låsen i førersiden, og så kiggede de på hinanden. Nøglen var knækket af i låsen. Nu var de nødt til at bestemme, hvem der skulle fortælle deres far om den knækkede nøgle.

Hvem vil tage budskabet med tilbage til dem, der har brug for at høre det? Jeg har altid husket den oplevelse på grund af de mange gange, jeg selv har været den, der skulle overbringe nyheder. Gode nyheder som ”Din mor har det fint efter operationen,” ”Du har bestået din eksamen!” eller ”Vi vil gerne tilbyde dig stillingen!” Men der har også været gange, hvor nyhederne var mere end skuffende. ”Du kom ikke med på holdet“ eller, ligeså ødelæggende, ”Hun har bare lyst til at være venner.“ (Hvem har lyst til at overbringe den slags nyheder?) ”Jeg er ked af det, men din bror overlevede ikke ulykken.“

Guds folk har aldrig været i flertal. Igennem historien har flokkevis af mennesker afvist Guds ord, hans plan og hans dybeste ønsker. Det er ofte svært at forestille sig så mange mennesker være så helt og aldeles uvidende om Guds sandhed. Det minder mig om et terrænløb for nogle år siden. ”Løberne fulgte den afmærkede rute, da de pludselig stod over for et uventet valg. Der var tilsyneladende to retninger, der begge så tilforladelige ud. Feltet var usikre på retningen, så de begyndte at følge efter frontløberne, som havde bestemt sig. På nær Mike Delcavo. Han vidste, at de løb den forkerte vej, og han prøvede at overbevise dem om det. Han begyndte at løbe i den

anden retning og bad indtrængende de andre om at følge med, men størstedelen af løberne ignorerede ham, og andre grinede ad ham. Kun fire andre løbere fulgte Delcavo, mens 123 løb den anden vej. Ud af i alt 128 løbere, var det kun Mike og fire andre, der valgte den rigtige retning.³¹

”Resten“ er en gruppe af mennesker, der har fået ansvar for at videregive et budskab. Budskabets karakter og indhold kommer fra Gud. Det udvalgte folk er den metode, Gud bruger til at overgive sit budskab. Israels børn var udvalgt til at proklamere Guds herlighed til nationer, der ikke kendte den guddommelige skaber. Budbringerens rolle er simpel: kend budskabet og giv det videre.

Jesus stod foran sine disciple og gav dem en lignende befaling. Han havde et budskab, og de skulle overbringe det.

KRISTI LIV

Matthæus 28,19-20

”Gå derfor ud og gør mennesker fra alle folkeslag til mine disciple. Døb dem til at tilhøre Faderen og Sønnen og Heligånden, og lær dem at adlyde alt, hvad jeg har befaleet jer. Og husk: jeg er altid hos jer lige til denne verden ophører.“

Hvordan tror du, disciplene havde det med en sådan udfordring?

Når man tænker på alle de diskussioner, disciplene havde haft, om hvem af dem, der skulle være størst, med hvilken attitude tror du så de påtog sig denne opgave? Hvorfor?

Hvordan vil du karakterisere det særlige arbejde, som disciplene udførte i slutningen af Jesu virke? Hvordan vil du beskrive vores særlige opgave i verden i dag?

DET TROR VI

Kirken og dens mission

”Den universelle menighed består af alle, der i sandhed tror på Kristus. I de sidste dage, en tid med udbredt frafald, vil en rest holde fast ved Guds bud og troen på Jesus. Denne rest forkynder, at Guds doms time er kom-

³¹ Daniel Schaeffer, *The Bush Won't Burn and I'm All Out of Matches*, side 67.

met, at der er frelse gennem Kristus, og at hans genkomst er nær. Denne forkyndelse symboliseres ved de tre engle i Åb 14, den finder sted samtidig med domshandlingen i Himmelen og resulterer i anger, omvendelse og reformation blandt menneskene på jorden. Hver enkelt troende er kaldet til at tage personlig del i denne verdensomspændende vidnetjeneste.³²

- a. Åbenbaringen 12,17; 14,6-12; 18,1-4
- b. 2 Korinterbrev 5,10
- c. 1 Petersbrev 1,16-19
- d. 2 Petersbrev 3,10-14
- e. Åbenbaringen 21,1-14

BED EN BØN

Når du beder, hvad vil du så invitere Gud til at gøre i dit liv, som kan gøre dig i stand til at udbrede hans budskab? Hvad vil du gerne have ham til at *gøre* i dig, og derefter gennem dig?

MERE END ORD

Find nogen, du kender, som efter din mening elsker Adventistkirkens mission. Spørg dem, hvad det er ved adventisttroen, der er mest meningsfyldt for dem. Hvorfor er de syvende dags adventister? Hvad er vores rolle i de sidste dage?

I SPEJLET

- Hvordan ser du din menighed udfylde dens mission, indtil Jesus kommer?
- Hvad tror du, vi har brug for at gøre mere af, og hvad har vi brug for at gøre mindre af for at afslutte vores opgave?

³² *Sådan tror vi*, side 134

**”HVAD
ER DER I
KASSEN?”**

SPØRGSMÅL	SVAR					GAVER						
	Næsten aldrig	Sjældent	Somme tider	Ofte	Næsten altid	Profeti	Tjener	Lærer	Opbygger	Giver	Leder	Medfølelse
Jeg går meget op i, hvad der er godt, og hvad der ikke er.	1	2	3	4	5							
Jeg er den første til at træde til og hjælpe andre.	1	2	3	4	5							
Jeg kan godt lide at stå i spidsen for andre.	1	2	3	4	5							
Jeg kan fornemme, når andre har det skidt, og jeg rækker ud til dem.	1	2	3	4	5							
Jeg synes, det er min opgave at sørge for dem, der er mindre heldige end mig.	1	2	3	4	5							
Jeg vil gerne have folk til at arbejde sammen.	1	2	3	4	5							
Jeg kan ikke lide lege, hvor folk kan tabe.	1	2	3	4	5							
Jeg ser Bibelen som sandheden.	1	2	3	4	5							

SPØRGSMÅL	SVAR					GAVER						
	Næsten aldrig	Sjældent	Somme tider	Oft	Næsten altid	Profeti	Tjener	Lærer	Opbygger	Giver	Leder	Medfølelse
Jeg vil gerne anerkendes for de opgaver, jeg gør for andre.	1	2	3	4	5							
Jeg har en vision for fremtiden.	1	2	3	4	5							
Jeg kan ikke lide at fokusere på det dårlige i andre.	1	2	3	4	5							
Jeg stoler på, at Gud vil tage sig af mig.	1	2	3	4	5							
Jeg får mange ting gjort, og til tiden.	1	2	3	4	5							
Det er svært for mig at tage store beslutninger.	1	2	3	4	5							
Jeg føler, at Gud taler direkte til mig.	1	2	3	4	5							
Det er lettere for mig at gøre ting for andre end bare at lytte til dem og tale med dem.	1	2	3	4	5							

SPØRGSMÅL	SVAR					GAVER						
	Næsten aldrig	Sjældent	Somme tider	Ofte	Næsten altid	Profeti	Tjener	Lærer	Opbygger	Giver	Leder	Medfølelse
Jeg kan godt lide nye mål og nye beskæftigelser.	1	2	3	4	5							
Jeg vil gerne have, at andre er glade.	1	2	3	4	5							
Jeg bryder mig ikke om, at andre ved, hvor meget jeg giver af mine ressourcer.	1	2	3	4	5							
Jeg har en oprigtig respekt for dem, der er ældre end mig.	1	2	3	4	5							
Jeg har det bedst, når alle andre er glade.	1	2	3	4	5							
Jeg vil gerne fortælle andre om, hvad Gud har sagt til mig.	1	2	3	4	5							
Jeg ser andres behov og handler på dem.	1	2	3	4	5							
Jeg respekterer dem, der er ældre end mig og dem, der er visere end mig.	1	2	3	4	5							

SPØRGSMÅL	SVAR					GAVER						
	Næsten aldrig	Sjældent	Somme tider	Ofte	Næsten altid	Profeti	Tjener	Lærer	Opbygger	Giver	Leder	Medfølelse
Jeg kan ikke lide at såre andre med mine handlinger eller ord.	1	2	3	4	5							
Hvis jeg ikke kan give penge eller ting, vil jeg give af min tid.	1	2	3	4	5							
Jeg kommer godt ud af det med andre mennesker, uanset deres alder.	1	2	3	4	5							
Når andre har det skidt, har jeg svært ved at tænke på andet.	1	2	3	4	5							
Jeg kan være hård og kontant, når jeg taler med folk.	1	2	3	4	5							
Jeg kan ikke lade et projekt være, før det er afsluttet på den bedst mulige måde.	1	2	3	4	5							
Jeg vil gerne arbejde med en gruppe af mennesker for at løse en fælles opgave.	1	2	3	4	5							

SPØRGSMÅL	SVAR					GAVER						
	Næsten aldrig	Sjældent	Somme tider	Ofte	Næsten altid	Profeti	Tjener	Lærer	Opbygger	Giver	Leder	Medfølelse
Det gør ondt på mig, når jeg ser andre i smerte eller sorg.	1	2	3	4	5							
Jeg elsker at give af mig selv og mine ressourcer.	1	2	3	4	5							
Det er som om jeg er til mest gavn, når jeg er i spidsen.	1	2	3	4	5							
Jeg har det med at tro på, hvad andre fortæller mig.	1	2	3	4	5							
Nogen gange har jeg lavt selv-værd.	1	2	3	4	5							
Jeg vil helst være en, der følger efter.	1	2	3	4	5							
Jeg siger det ikke til andre, når kritik har gjort ondt på mig.	1	2	3	4	5							
Jeg har ikke lyst til at være omdrejningspunkt.	1	2	3	4	5							

SPØRGSMÅL	SVAR					GAVER						
	Næsten aldrig	Sjældent	Somme tider	Oft	Næsten altid	Profeti	Tjener	Lærer	Opbygger	Giver	Leder	Medfølelse
Jeg giver altid 10 procent af, hvad jeg tjener, og så kollekt oveni.	1	2	3	4	5							
Hvis folk ikke kan lide mig, eller hvad jeg har gjort, så lader jeg det ikke gå mig på.	1	2	3	4	5							
Jeg synes, jeg kan hjælpe andre ved at bede.	1	2	3	4	5							
Jeg bryder mig ikke om at tage fejl i mine meninger.	1	2	3	4	5							
Det er lettere for mig selv at udføre en opgave end at få en anden til det.	1	2	3	4	5							
Jeg er god til at netværke og finde folk til at arbejde for sagen.	1	2	3	4	5							
Jeg kan godt lide at række ud til dem, der er syge eller virker nedtrykte.	1	2	3	4	5							

SPØRGSMÅL	SVAR					GAVER						
	Næsten aldrig	Sjældent	Somme tider	Ofte	Næsten altid	Profeti	Tjener	Lærer	Opbygger	Giver	Leder	Medfølelse
Jeg kan godt lide at opmuntre folk med det, jeg giver til andre.	1	2	3	4	5							
Jeg bryder mig ikke rigtig om meget detaljerede opgaver.	1	2	3	4	5							
Jeg kan ikke holde ud, når folk skændes eller er ondskabsfulde mod hinanden.	1	2	3	4	5							
Jeg vil gerne se andre vokse ind i et dybere forhold til Kristus.	1	2	3	4	5							
Nogen gange hjælper jeg så meget, at jeg ikke rigtig fokuserer på andres åndelige behov.	1	2	3	4	5							
Jeg kan godt lide, at der er styr på mit liv.	1	2	3	4	5							
Jeg har ikke lyst til, at nogen skal føle sig udenfor eller alene.	1	2	3	4	5							

SPØRGSMÅL	SVAR					GAVER						
	Næsten aldrig	Sjældent	Somme tider	Ofte	Næsten altid	Profeti	Tjener	Lærer	Opbygger	Giver	Leder	Medfølelse
Mit største ønske er at dele med andre, hvad Jesus gjorde for dem på korset.	1	2	3	4	5							
Det falder rimelig naturligt for mig at fortælle andre, hvordan jeg har det.	1	2	3	4	5							
Jeg lægger hurtigt mærke til, når nogen føler sig udenfor.	1	2	3	4	5							
Når andre taler, ved jeg, om deres ord er fra Gud.	1	2	3	4	5							
Jeg kan godt lide at være gæstfri over for andre.	1	2	3	4	5							
Jeg kan godt være lidt en arbejdsnarkoman.	1	2	3	4	5							
Jeg ville synes det var spændende at tage til et fattigt samfund for at hjælpe andre.	1	2	3	4	5							

SPØRGSMÅL	SVAR					GAVER						
	Næsten aldrig	Sjældent	Somme tider	Ofte	Næsten altid	Profeti	Tjener	Lærer	Opbygger	Giver	Leder	Medfølelse
Jeg har det fint med at undvære ting, så andre kan have et bedre liv.	1	2	3	4	5							
Jeg kan godt lide at drømme om bedre måder at få ting gjort på.	1	2	3	4	5							
Jeg har det med at tænke på den anden persons følelser.	1	2	3	4	5							
Jeg vil gerne være medvirkende til at dele evangeliet og forvandle folks liv.	1	2	3	4	5							
Jeg er den første til at tilbyde min hjælp, når der er en opgave, der skal udføres.	1	2	3	4	5							
Jeg lægger hele min sjæl i min rolle og den organisation, jeg er en del af.	1	2	3	4	5							
Jeg kommunikerer med andre én-til-én, ikke i store grupper.	1	2	3	4	5							

SPØRGSMÅL	SVAR					GAVER						
	Næsten aldrig	Sjældent	Somme tider	Oft	Næsten altid	Profeti	Tjener	Lærer	Opbygger	Giver	Leder	Medfølelse
Jeg er god til at håndtere penge.	1	2	3	4	5							
Når jeg spiller et spil, er jeg nødt til at vinde.	1	2	3	4	5							
Jeg kan fornemme, når folk prøver at lyve over for mig.	1	2	3	4	5							

Se forklaringen til de forskellige gaver, på de følgende sider

PROFET

At tale Guds visdom

Begrebet *profeti* kan måske skræmme, fordi det medfører alle mulige idéer som at kalde ild ned fra himlen eller forudsige fremtiden. Selv om de ting kan forekomme, så har profetiens gave mere at gøre med en persons evne til at forstå og tale vist på Guds vegne. Personer, der har denne gave, har evnen til at være "i harmoni" med Gud på en særlig måde. De vil ofte være villige til at sige, hvad de tænker, tale ud og gå imod gruppepres. Man kan sommetider se på, hvordan en ung prøver at få folk til at "gøre det rigtige." Vi vil ikke afvise muligheden for, at de kan se "drømme og syner," men for det meste handler gaven om mod og karakter og om at være virkelig indsigtfuld.

TJENER

De, der bare gerne vil have tingene gjort, er en kæmpe værdi for menigheden. Når Gud bor i den slags personer, sker der store ting for ham. Hvor nogen måske gerne bare vil lægge planer, så laver tjeneren en liste over de ting, der skal gøres, og går i gang. De har det bedst, når de er i arbejde, og selv om detaljerne kan virke simple, så ved de, hvordan de små ting passer ind i det store billede. Man kan se det hos børn, der altid skal hjælpe, hele tiden melder sig frivilligt og ikke kan sidde stille særlig længe ad gangen.

LÆRER

En god lærer lærer ikke bare fra sig, men lærer også selv. Det er sjældent, at en lærer er effektiv i sin undervisning, hvis de ikke også selv kan tage imod undervisning. I menigheden kan de godt lide at studere og opdage sandhed, og de holder også af at finde de bedste måder at kommunikere det på. Børn, der har det sådan, elsker ikke kun, når de forstår ting, men også måden de opdagede det på, og de virker til at være villige til at hjælpe andre med at lære.

OPBYGGER

Opbyggere har evnen til at udfordre og opbygge andre med deres ord og handlinger. Ofte kaldes det opmuntringens gave, og billedet kommer fra når man bygger et hus. Vi bygger et hus ét stykke ad gangen. Det er også tydeligt, at hvor det tager tid at bygge et hus, så kræver det kun én dynamitstang eller ét jordskælv for fuldstændigt at ødelægge det. Det samme gælder for vores ord og handlinger. Negative ord og handlinger kan ødelægge hurtigt, men positiv bekræftelse opbygges gradvist. Opbyggeren har en særlig evne til at sige det rigtige på det rigtige tidspunkt. De ønsker at skubbe mennesker fremad med deres ord og handlinger, og de vil ofte være positive, proaktive mennesker.

GIVER

De, der med glæde bruger deres tid, evner, tjeneste og ressourcer til gode formål, kalder vi givere. De behøver ikke at have en masse penge for at have denne gave – det har de fleste unge ikke. Men deres offervillighed og gavmildhed har det alligevel med at skille sig ud. Det, der driver dem, er ikke et image af at være gavmild, men de har det bare så godt med at hjælpe andre, at de er meget rundhåndede med deres tid, ting og energi.

LEDER

Folk har mange forskellige forestillinger om, hvad der virkelig gør nogen til en leder. I ordets bogstavelige betydning er det en, der ”står foran“ eller ”styrer“. Nogen tror, at det er den, der taler højest. En af de bedste definitioner på ledelse er ”evnen til at påvirke andre.“ Dette kan gå begge veje (positivt eller negativt). Har du hørt nogle af de historier, store ledere fortæller om deres barndom – alle de problemer, de skabte? Og alligevel var de på en eller anden måde i stand til at påvirke andre? De bedste ledere er dem, der får andre involveret, frem for at være dem, der gør det hele selv. En leder, der er nødt til at gøre alting selv, er som regel en tjener i den forkerte stilling.

MEDFØLELSE

Gaven til at have medfølelse er den naturlige tilbøjelighed til at vise barmhjertighed og give hjælp og helbredelse til et andet menneske. Hvis nogen er ensom, sulten eller har ondt på andre måder, bliver personer med medfølelsens gave dybt bevæget. De er nødt til at gøre noget ved et problem. Man kan se det på folk, der reagerer på uretfærdigheder. Når der er mulighed for at gøre en forskel, bliver de en del af løsningen. Forskellen på nogen med medfølelsens gave og en tjener er, at medfølelse hurtigere end andre lægger mærke til personer, der lider.

Kend Kristus vil engagere dit hjerte og sind på forskellige måder:

Åbne spørgsmål: Det indeholder spørgsmål der får os til at tænke. Spørgsmål, der tilskynder os til at svare mere end bare ja eller nej. De opfordrer os til at tage standpunkt, at fortælle en historie eller at tage en beslutning. Et åbent spørgsmål fostrer god tækning.

Åbningshistorie: Studierne indeholder en kort historie eller illustration, der åbner for emnet ved at komme ind til sagens kerne. Sådanne historier kan få os til at grine, græde eller endda gøre os vrede. Åbningshistorien lancerer studiet for dig, så du kan have en eftertænksom tilgang til Ordet.

Kristi Liv: Et afsnit fra Jesu undervisning eller en historie fra hans liv skaber det perfekte bagtæppe for læresætningerne i adventisttroen. Målet med studierne er at opdage hvordan han prøvede at vise Guds store plan for menneskeheden.

Det tror vi: Et trospunkt med udgangspunkt i Guds Ord. Det forsøger at gøre din forståelse dybere og give dig en større kendskab til Bibelen ved at opmuntre dig til at markere i din Bibel og gøre dig i stand til at blive et vidne for en anden.

Bed en bøn: At bede til Gud er ligesom at trække vejret. Studierne vil forberede dig til at bevæge dig væk fra klichéerne og gøre dig i stand til at bede til Gud med kraft og oprigtighed. Du vil lære at bede om ting, som du aldrig har talt med Gud om før.

Mere end ord: Tag tid til at lytte til folks historier. De vil dele deres indsigt og idéer, når du stiller dem med spørgsmål, som vil hjælpe med at komme ind til sagens kerne.

I spejlet: At se ind i vores hjerter og sind i ærlighed er en god måde at vokse op i Kristus. At reflektere over, hvordan du har lært og hvad du tror gør dig moralsk og åndelig stærk.